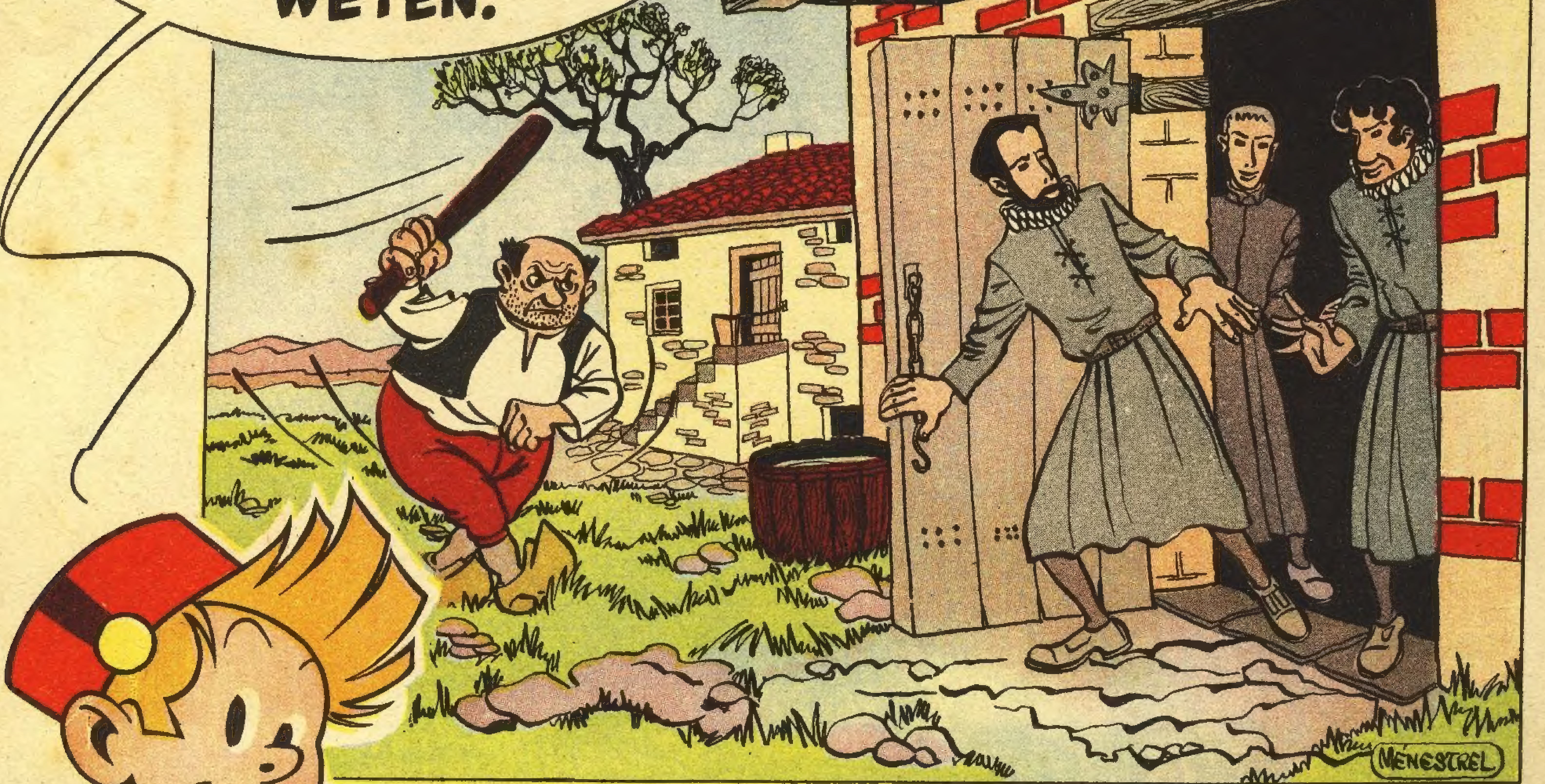
BELGIE : 5 frank.

ROBBEDOES

NEDERLAND : Abonné's : 30 ct. ; losse nummers : 35 ct.

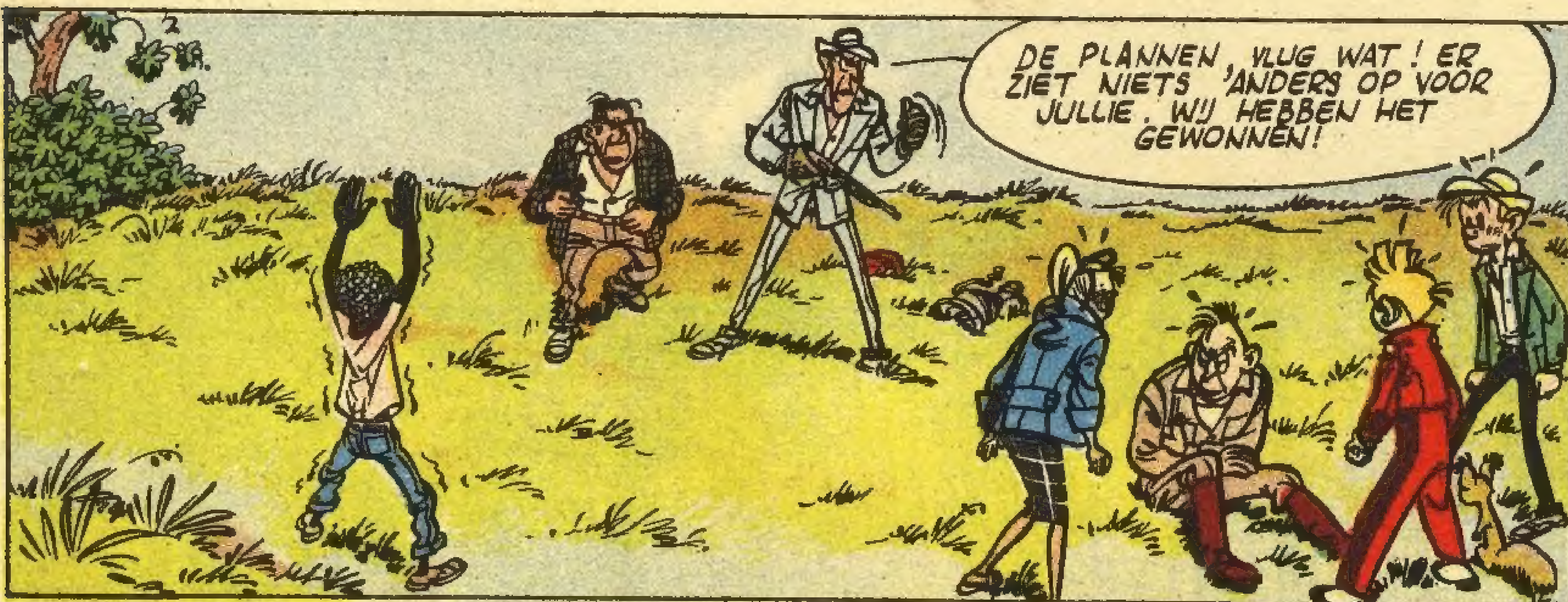
DEZE BOER BEDREIGT FRANCISCUS EN ZIJN VRIENDEN. WAARDOOR HEBBEN ZE ZIJN WOEDE OPGEWEKT? **LEES BLZ. 21 & 22, DAN ZUL JE HET WETEN.**

Weekblad. - 15e Jaargang. - Nr. 681. - 16 April 1953. - 24 bladz.

ROBBEDOES, KWABBERNOOT EN IJZERLIJM HEBBEN MARTIN GEVONDEN, MAAR DE BANDIETEN KOMEN ZELF OOK AANZETTEN EN WILLEN DE PLANNEN INPIKKEN...

ROBBEDOES EN DE TARBOTMOTOREN

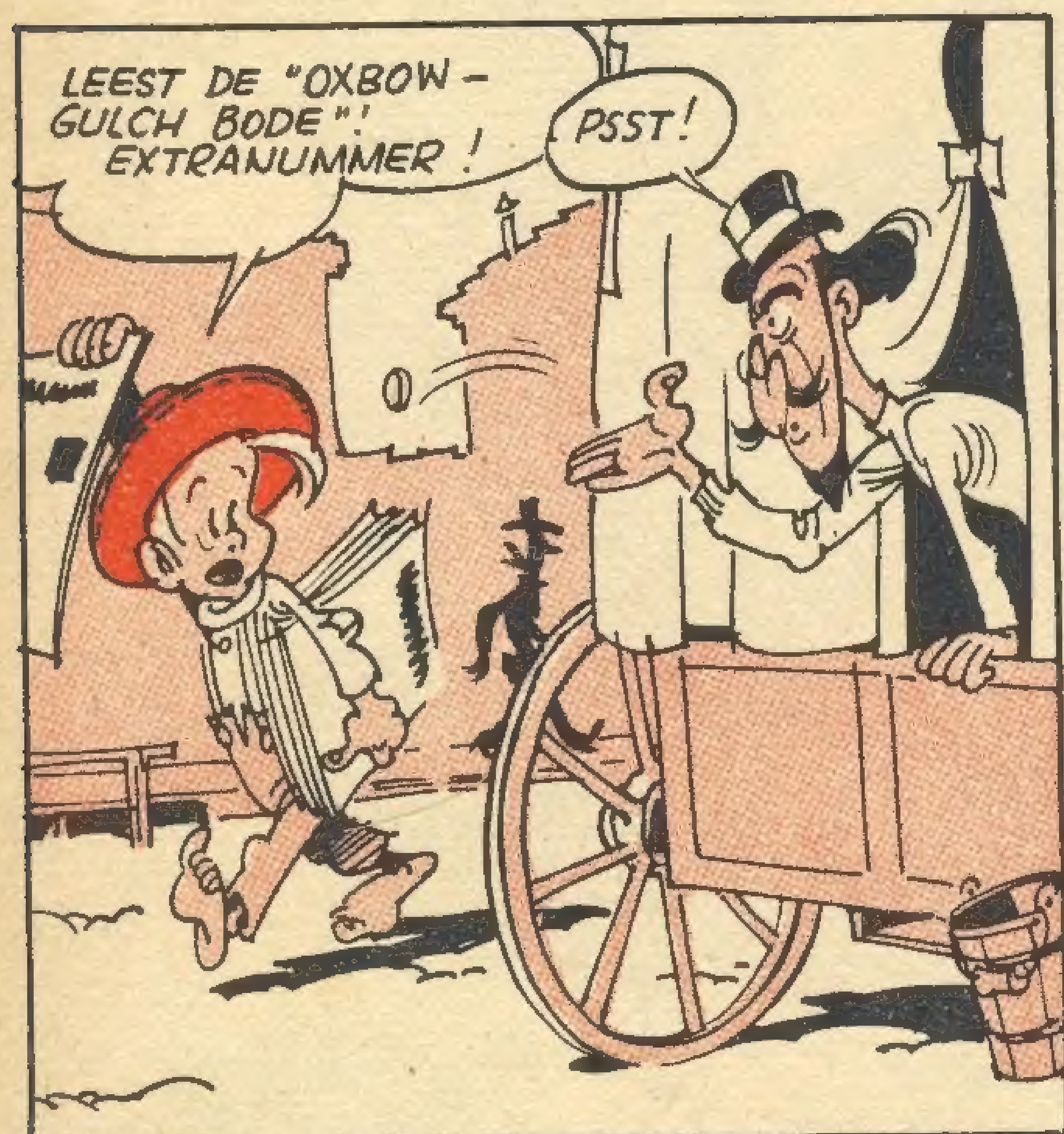

LUCKY LUKE
DR. DOXEY EN ZIJN HANDLANGER HEBBEN DE SHERIFF VAN OXBOW-GULCH IN SLAAP GEMAAKT, ALS DEZE HEN BELETTEN WIL HUN "ELIXER" IN ZIJN STAD TE VERKOPEN

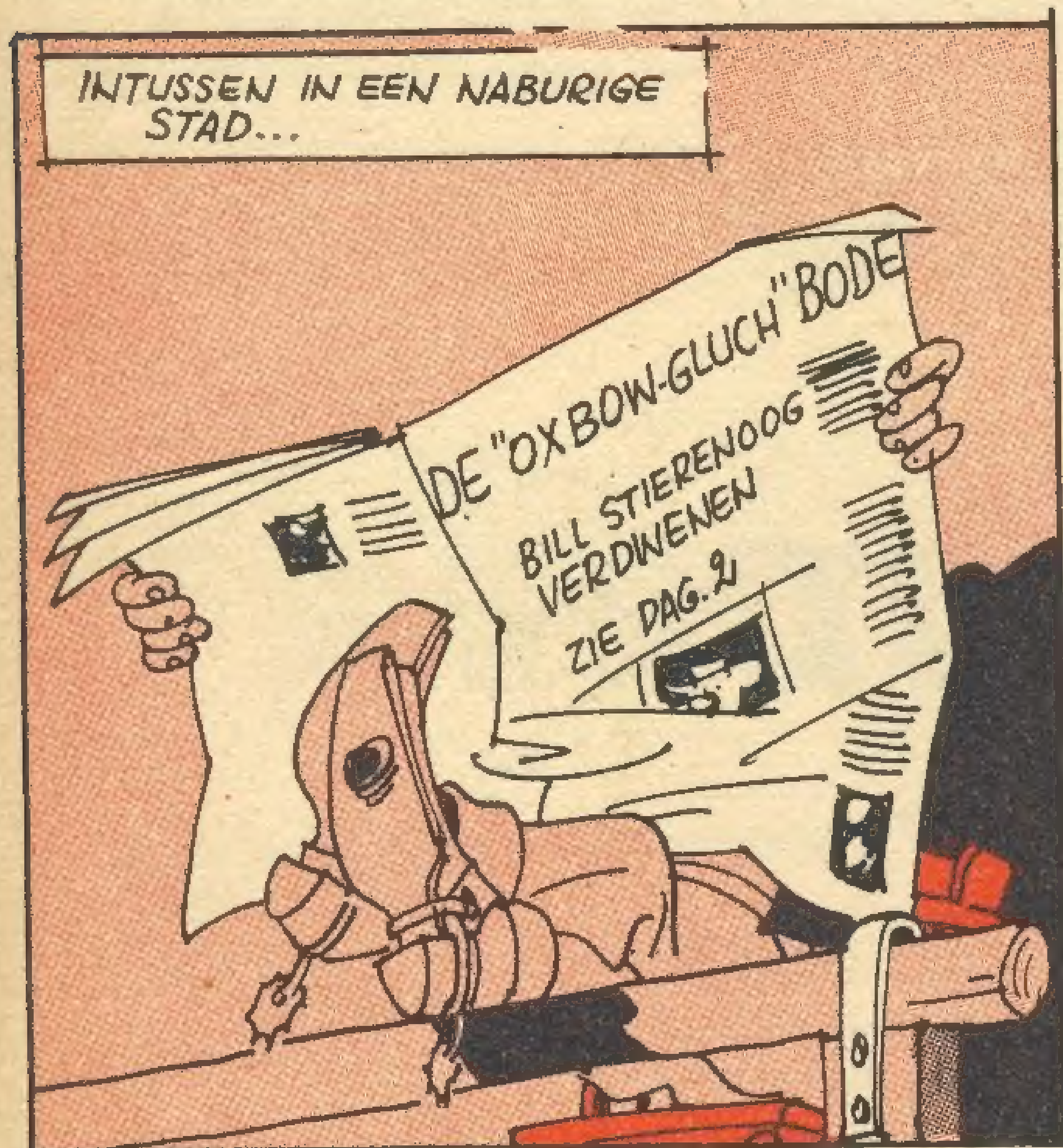

DE VOLGENDE DAG...
WETEN JULLIE HET AL? DE SHERIFF IS SPOORLOOS VERDWENEN!
'T IS EEN GEVAARLIJK BAANTJE. SHERIFFS GAAN NIET LANG MEE IN OXBOW-GULCH!
HIJ IS ZEKER DOOR EEN BOEF UIT DE WEG GERUIMD, NET ALS DE VORIGE!

EXTRA-NUMMER EXTRANUMMER!
DRRRRRR...

LEEST DE "OXBOW-GULCH BODE"! EXTRANUMMER!
PSST!

HOOR DAT EENS, SCRAGGY: "BILL STIERENOOG, DE SHERIFF VAN OXBOW-GULCH IS ZOJUIST SPOORLOOS VERDWENEN. ZOU HEM SOMS EEN ONGELUK OVERKOMEN ZIJN?
EEN GOEIE MOP, BAAS!

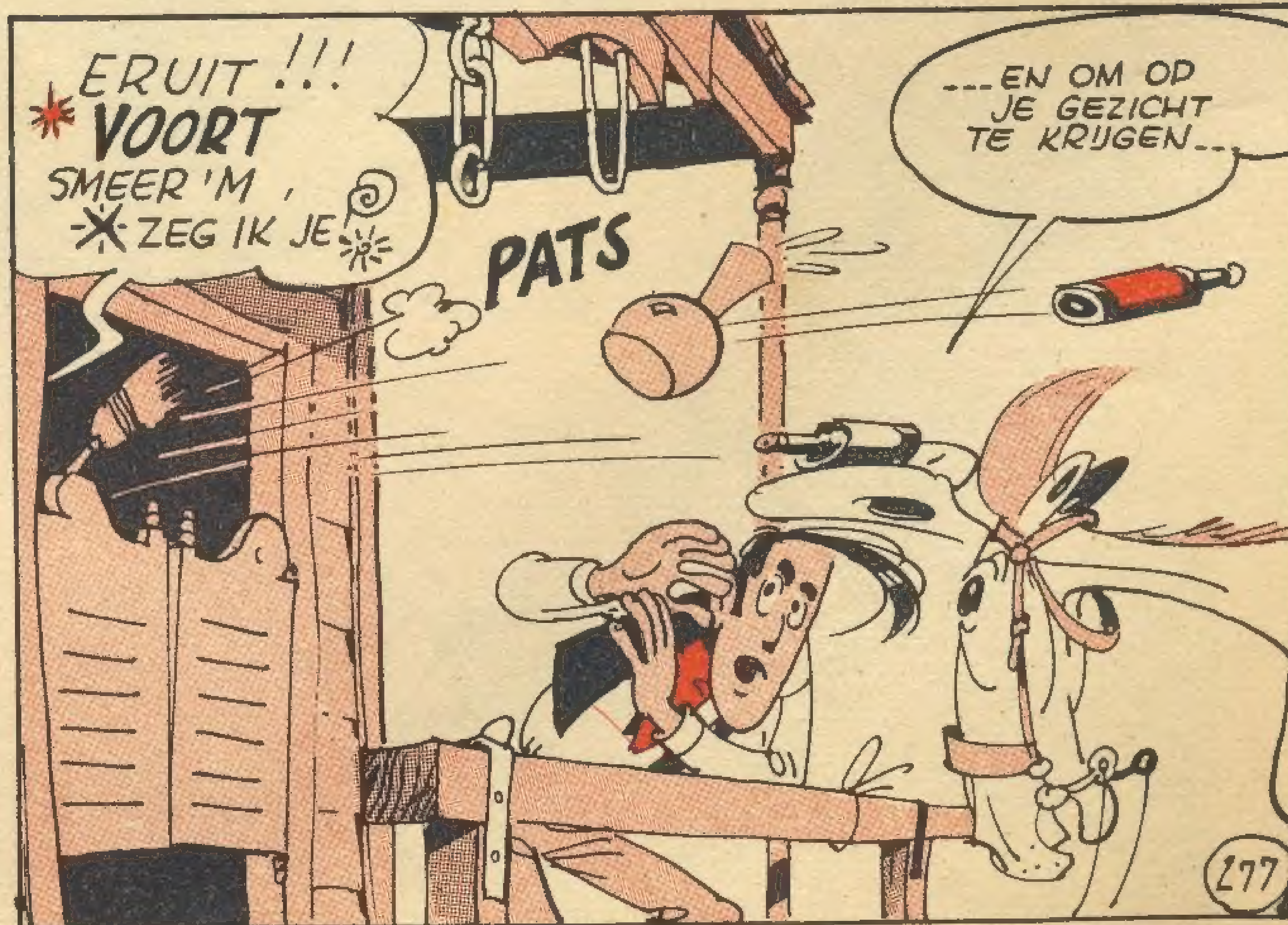

NU DIE SPELBREKER UIT DE WEG IS, KUNNEN WE WEER AAN DE SLAG GAAN. HET WORDT HOOG TIJD!...
JA, BAAS... IK HEB GEEN CENT MEER!

INTUSSEN IN EEN NABURIGE STAD...
DE "OXBOW-GULCH" BODE
BILL STIERENOOG VERDWENEN
ZIE PAG. 2

DIE VERDWIJNING MAAKT ME NIEUWSGIERIG, JOLLY... TOE, EET JE WORTEL OP, DAN RIJDEN WE NAAR OXBOW-GULCH TOE...
HOTEL
KNARS

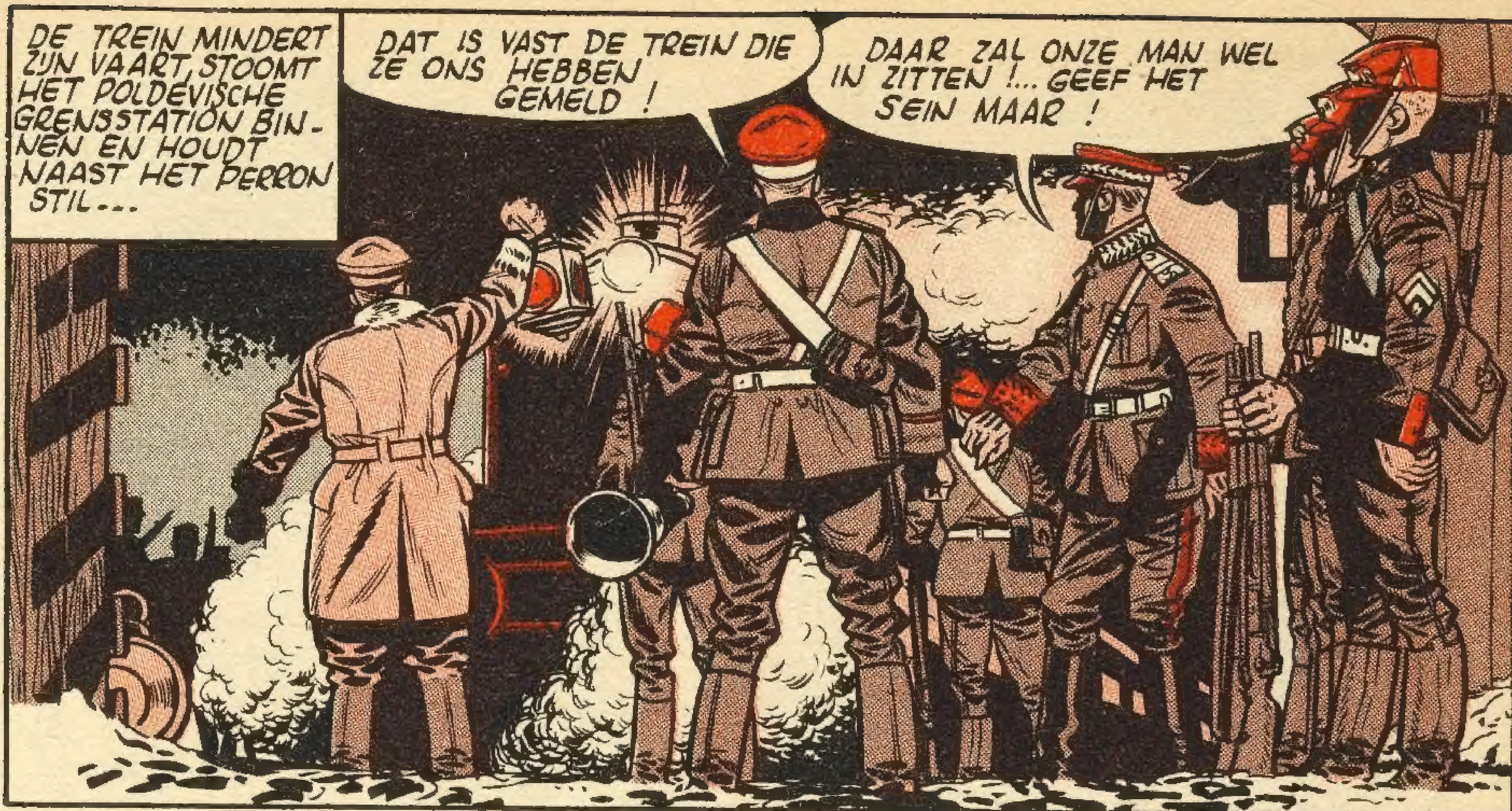

DAT IS EEN GESCHIKTE PLAATS OM MIJN NASPORINGEN TE BEGINNEN...
OX BOW SALOON
SALOON

ERUIT!!! VOORT SMEER 'M, ZEG IK JE
PATS
...EN OM OP JE GEZICHT TE KRIJGEN...
277

HET SPEURDERSWERK van Jan KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

DE TREIN STOOMT HET POLDEVISCHE GRENSSTATION IN...

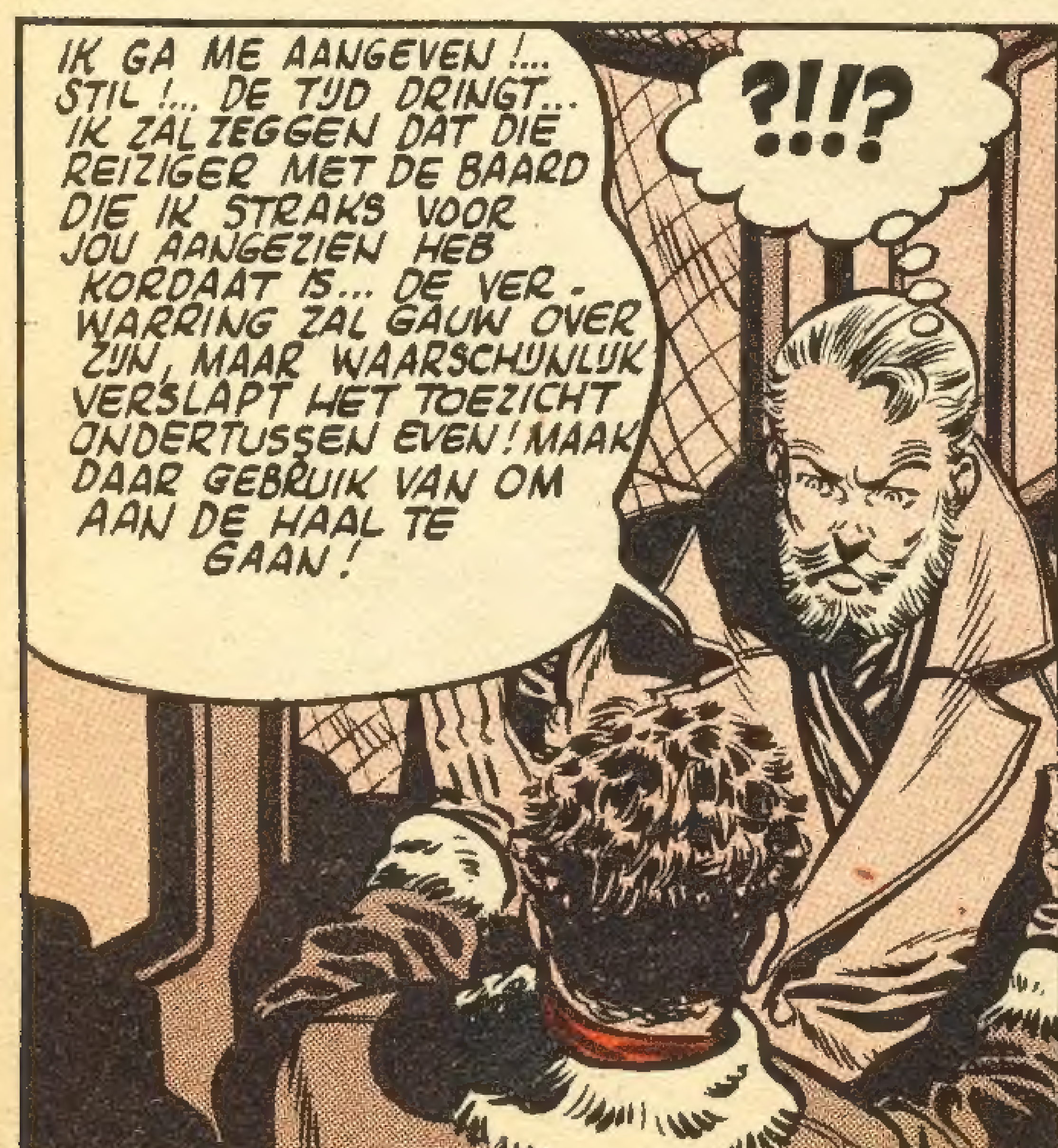

...ZE HEBBEN AL VEEL MEER OP HUN KERFSTOK... MAAR NU IS HET UIT MET HUN LOOPBAAN...
IN ELK GEVAL IS U NET OP TIJD GEKOMEN !

ZEG, MARTIN, JE BENT NOG NET DE DANS ONTSPRONGEN DE PLANNEN ZIJN GERED !
JA, DAT WIL ZEGGEN !...

... DE PLANNEN HEB IK NIET MEER !... DAT ZIT ZO : TOEN IK GEWOND WAS KROOP IK WEG IN EEN GREPPEL... DAAR LIEP IK EEN JONGE INLANDER TEGEN HET LIJF... HIJ HAD HOREN SCHIETEN GING ZICH OOK VERSCHUILEN... EN EENSKLAPS HERKENDE IK HEM ! 'T WAS DE ZOON VAN DE VORST DER WAKUKU'S !...

...ZIJN VADER IS EEN OUDE VRIEND VAN MIJ ! IK WIST DAT ZE ME TE PAKKEN ZOUDEN KRIJGEN EN VERTROUWDE DIE KNAAP HET KOKERTJE TOE MET DE MICROFILM VAN DE PLANNEN...

...HIJ ZAL HET AAN ZIJN VADER AFGEVEN EN HEM VRAGEN HET OP EEN ONTOEGANKELIJKE PLAATS TE VERSTOPPEN. JULLIE ZIJN WARE VRIENDEN... NEEM DIT MEE...

... HET IS EEN KLEIN IVOREN NEUSHOREN DIE DE VORST ME VROEGER EENS GEGEVEN HEEFT... DAARMEE KUNJE BEWIJZEN DAT JE VAN MIJ KOMT.
DUS HET NIKKERTJE DAT WE GEZIEN HEBBEN VLUCHTTE MET DE PLANNEN !...

ONZE FIRMA ZAL JULLIE LATER HAAR ERKENTELIJKHEID BETUIGEN !
O.K, MARTIN ! WE GAAN NAAR DE WAKUKU'S TOE...

...DUS JIJ KUNT ONS NAAR HET DORP DER WAKUKU'S BRENGEN... EN JE WEET ZEKER DAT WE HET NOG VOOR DE NACHT BEREIKEN ?...
JA, MENNEER...

VAN TAKKEN WORDT ER VLUG EEN DRAAGBAAR IN ELKAAR GEFLANST EN TERWIJL MARTIN VERVOERD WORDT NAAR M'SARAGBA, TREKKEN ONZE VRIENDEN DE WILDERNIS IN.
20
Franquin

WIE WEET HET ?

EN JULLIE??

2

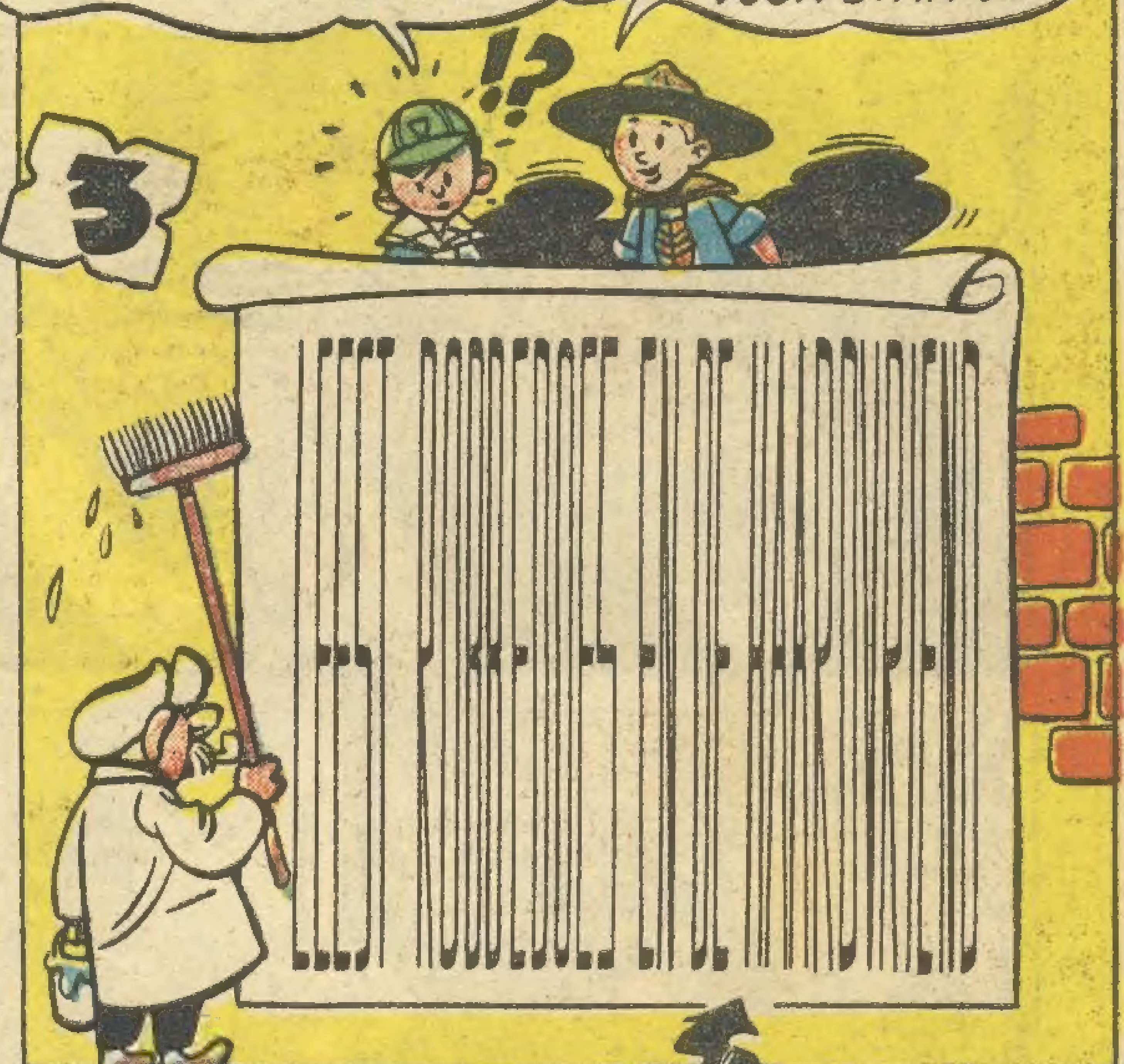

INTERESSEREN DIE SCHILDERIJEN JE?

JA... KIJK!... DE SCHILDER HEEFT ER ZELFS VOORWERPEN OP AANGEBRACHT, DIE TOEN NOG ONBEKEND WAREN!...

WELKE?...

KUNNEN JULLIE DEZE TEKST LEZEN?...

4

ZEG EENS, WANDELENDE ENCYCLOPEDIE! KAN JIJ OP DEZE VRAGEN ANTWOORDEN?...

I In welke stad wonen de meeste IEREN?...

II Welke stad ligt het ZUIDELIJKST: NEW-YORK of ROME?...

III Is JAPAN groter dan BOLIVIA ?..

IV Is de afstand BRUSSEL-HELSINKI korter dan BRUSSEL-TIRANA?...

V Welke stroom is de langste ter wereld ??...

WEET JIJ HET OOK?...

EEN MAN OP REIS ONTVANGT GEEN ANTWOORD OP ZIJN BRIEVEN... HIJ STELT VAST, DAT HIJ DE SLEUTEL VAN DE BRIEVENBUS BIJ ZICH HEEFT. HIJ STUURT HEM ONMIDDELLIJK NAAR ZIJN VROUW EN NOG KRIJGT HIJ GEEN ANTWOORD!...

WAAROM?

5

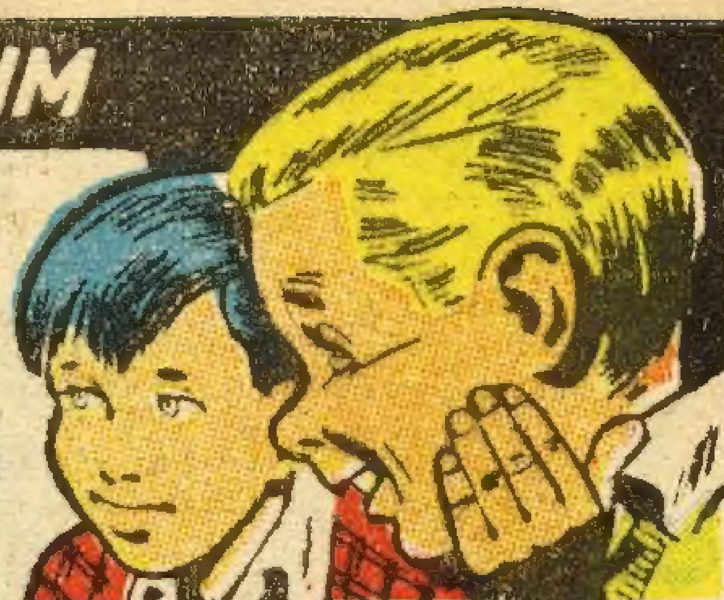

(Zie oplossingen op bladz. 13.)

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

Een tragische leugen

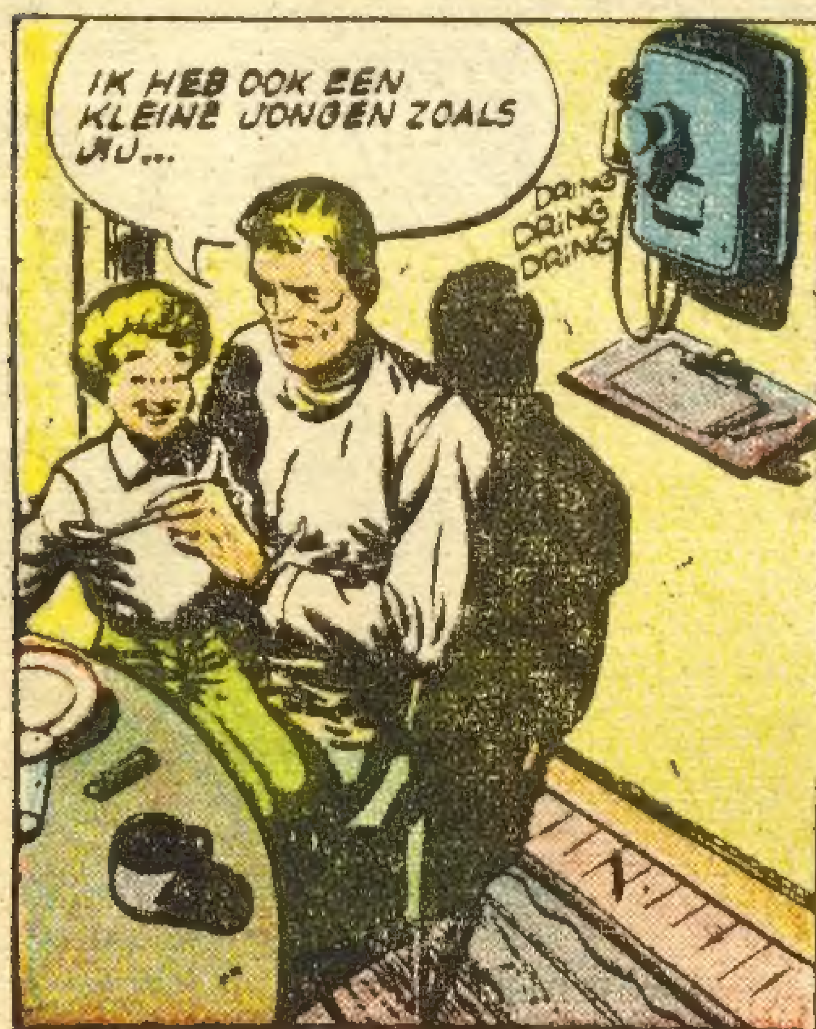

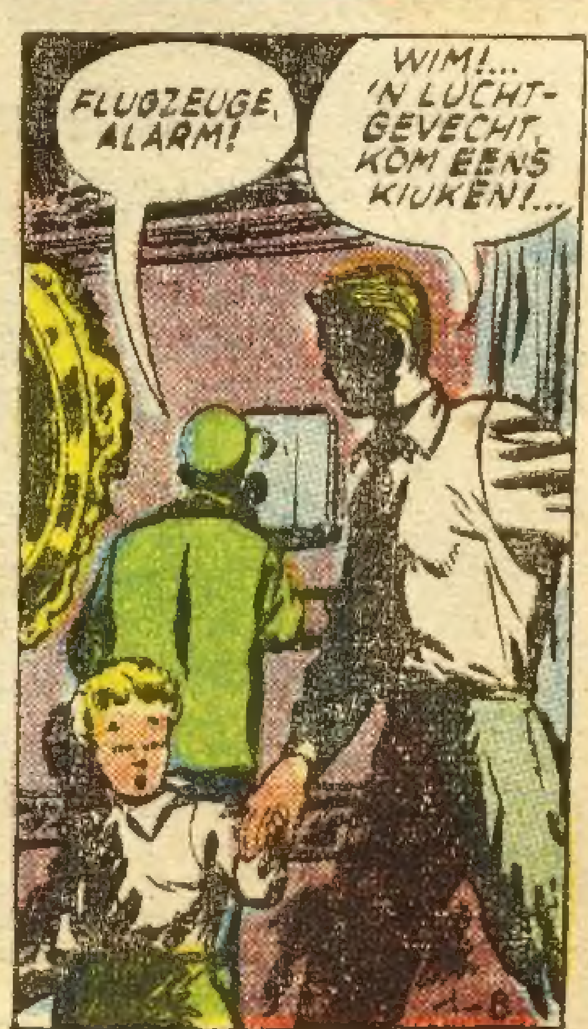

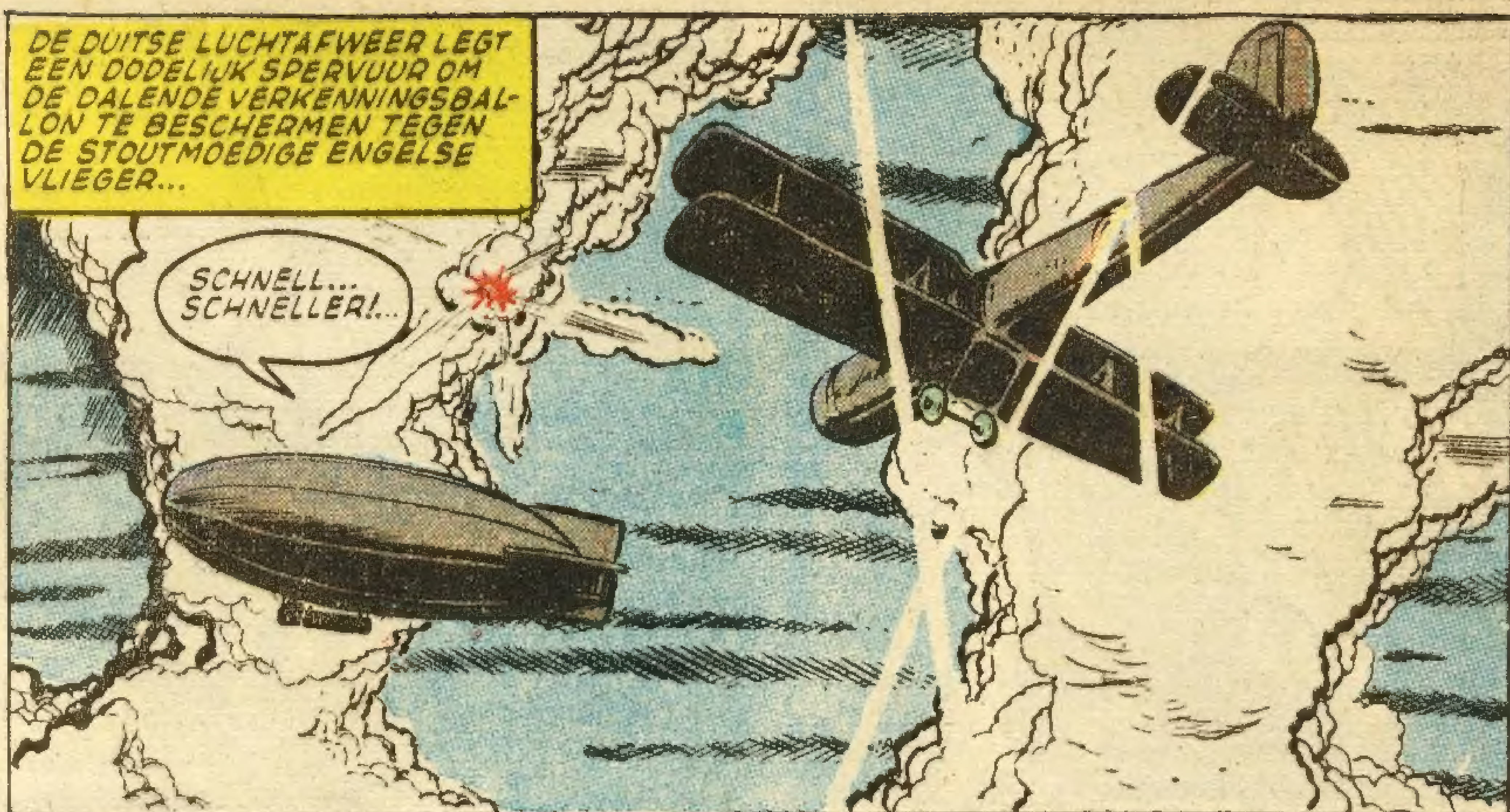

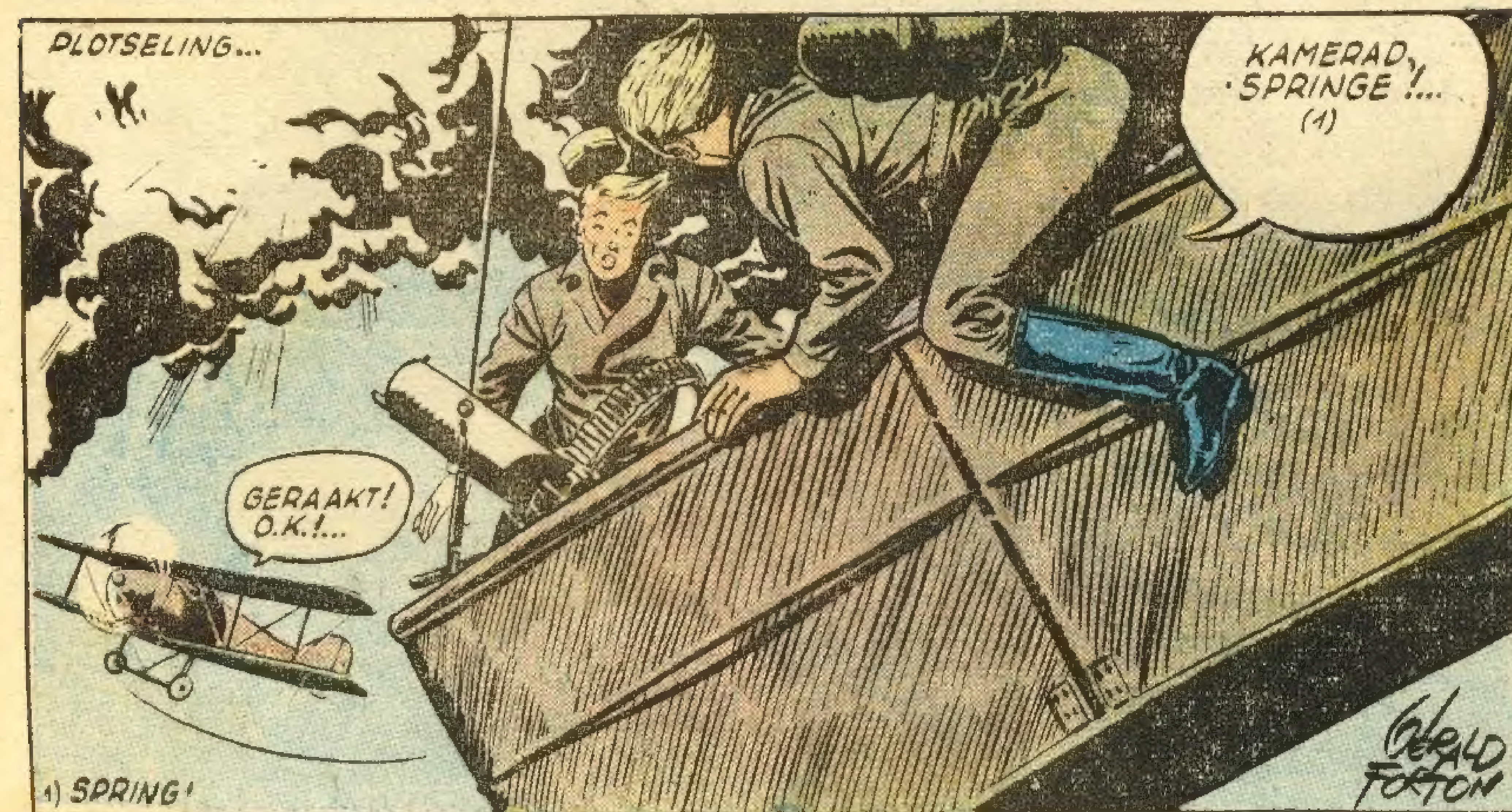

ENKELE OGENBLIKKEN LATER...
ZE SCHIETEN!..
GOD BEHOEDE HEN!..

DE DUITSE LUCHTAFWEER LEGT EEN DODELIJK SPERVUUR OM DE DALENDE VERKENNINGSBALLON TE BESCHERMEN TEGEN DE STOUTMOEDIGE ENGELSE VLIEGER...
SCHNELL... SCHNELLER!..

HIJ IS GERAAKT!
NEE, HIJ VLIEGT DOOR...

SCHNELL! SCHNELL!

OKAY, BOY!... GO ON!... VOORUIT!...
2-A.

PLOTSELING...
KAMERAD, SPRINGE!... (1)
GERAAKT! O.K.!...
GERALD FORTON
1) SPRING!

HOERA, TOMMY!...
MET DE BALLON DWARRELEN DUIZENDEN VLUGSCHRIFTEN OMLAAG...

BEWONERS VAN HET BEZETTE LAND!... MOED!... BINNENKORT KOMEN WIJ U BEVRIJDEN!

WAAR MAAS EN SCHELDE VLOEIEN, DE NOORZEE BRUIST EN STORMT
EEN GOED KOSTHUIS HIER MAAR NOG BETERE VADERLANDERS!

O NEDERLAND, O VRIJHEID, GIJ ADELT ONS GEVOEL.
NAAR DUITSLAND IK ZAL JE NAAR DUITSLAND STUREN!...
GR. 2-B

DAGEN GAAN VOORBIJ...
HET KOMT DICHTERBIJ... DE ONZEN NADEREN...
WANNEER ZAL DAT KANON NU EINDELIJK ZWIJGEN?...
BOEM

KOMPAGNIE, HALT!...
KOMPAGNIE HALT!...
WIM MARMELADE!

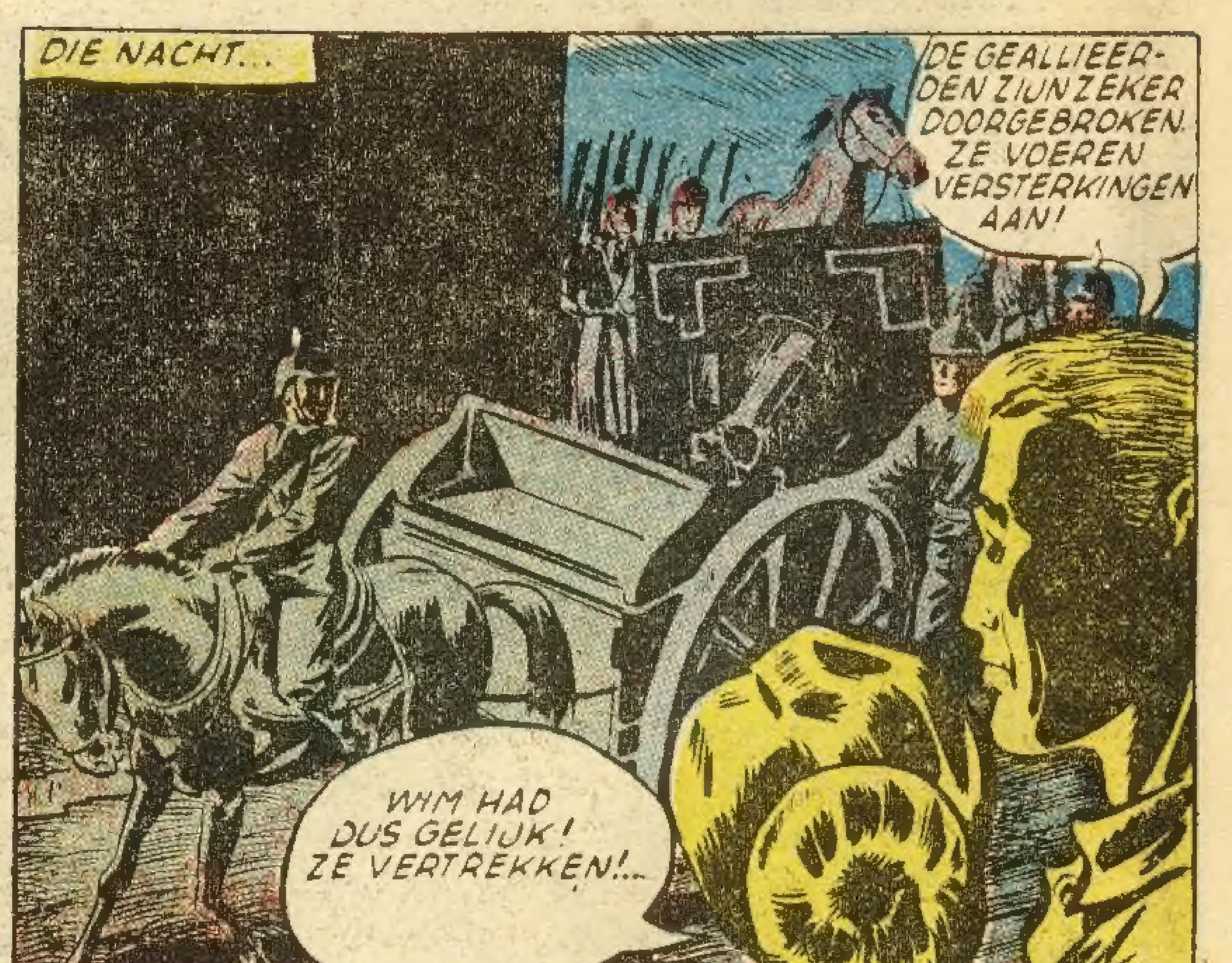

MAAR OP ZEKERE DAG.
JA, GENERAL... GEHEIMNIS (1)... DIVISIE... FRONT... A.W.
(1) GEHEIM.

O, WIM!... FRANZ NU GAAN DOOD,... GEALLIEERDEN AANVALLEN!...

EN TERWIJL FRANZ, DE GEKREGEN BEVELEN DOORGEEFT...
GEHEIMNIS... FRONT... A.W. 117...
FRANS NIET DOOD!... DAT WIL IK NIET...
O.P. 3. A.

EN EVEN LATER....
IK WAARSCHUW MIJN VRIENDJES... WE GAAN MET FRANZ MEE. OM HEM TE VERDEDIGEN!...
VANNACHT VERTREKKEN WIJ NAAR HET

EN...
MIJN VRIENDJES ZULLEN HET ALLEMAAL LEZEN, ALS ZE VAN SCHOOL KOMEN!
VANNACHT VERTREKKEN WIJ NAAR HET FRONT A.V.117

DIE NACHT...
DE GEALLIEERDEN ZIJN ZEKER DOORGEBROKEN. ZE VOEREN VERSTERKINGEN AAN!
WIM HAD DUS GELIJK! ZE VERTREKKEN!...

'S MORGENS KOMT EEN PATROUILLE LANGS HET HUIS...
WAS IST DAS?

VANNACHT VERTREKKEN WIJ NAAR HET FRONT A.V.117
MEIN GOTT!... A.V. 117!... GEHEIMNIS!... SPION HIER!...

EEN MINUUT LATER..
BEN JE NU HELEMAAL GEK GEWORDEN?
SPION!..
SPION!...
O.P. 3-B

WAT?.. EEN GEHEIM BEVEL? IS U GEK?...
MAAR...DAT IS VAN WIM.. ONS KIND...
NEIN, NEIN, SPION!

WIMS MOEDER HOLT NAAR BOVEN OM HEM WAKKER TE MAKEN, MAAR
NEE, NIET WAAR! IK NIET! IK NIET!
STOUTE JONGEN! JIJ HEBT DAT PAPIER VOOR HET VENSTER GEHANGEN!

DIT IS DE SCHULDIGE MENEER!
GERALD FORTON

NU, WIM?...
U HOORT HET, DAME... UW MAN IS EEN SPION!
IK HEB HET NIET GEDAAN!

TEGEN DE MUUR!... FUSILLEER HEM!...
HEMEL!...

ZE WILLEN JE VADER DOODSCHIETEN! BEKEN DAN TOCH! ZE ZULLEN JE NIETS DOEN!
IK HEB HET NIET GEDAAN!

EN PLOTSELING...
VAARWEL, LIEFSTE!... EN WEES VOORAL NOOIT BOOS OP HEM!...
KLAAR?
OP-4-A

BLIKSEMSNEL BEGRIJPT WIM ALLES...
NEE! NIET SCHIETEN!... IK HEB HET GEDAAN!
LEVE HET...

WERKELIJK?...
JA!... KIJK!... OM TE SPELEN IK HEB GELOGEN MIJN VADER NIET DOODSCHIETEN!...

GODDANK!... WE ZIJN ER GOED AFGEKOMEN!... GELUKKIG!...

IK KREEG GEEN PAK SLAAG DIE DAG. HET HOEFDE OOK NIET MEER.. IK WAS VOOR MIJN LEVEN GENEZEN VAN HET LIEGEN...
HE?..WAS U DAN DIE KLEINE WIM, OOM?..
!

JA, IK WAS HET!... JE ZIET NU DAT DE ONNOZELSTE LEUGEN SOMS DE ERGSTE GEVOLGEN KAN HEBBEN!...
EH...OOM...IK HEB DIE TOETS GEBROKEN HOOR!...MAAR IK ZAL NOOIT MEER AAN UW MACHINE KOMEN... DAT BELOOF IK U!...
4B.OP

DE BAARD EN DE KALE

DE SCHAT VAN ALARIK

DOOR WILL - TEKST VAN L. BERMARR

KORTE INHOUD

Onze vrienden zijn door een wonder aan de aardbeving ontkomen en morrelen aan het slot van het kistje met de schat van Alarik.

GEEN KWAAD IDEE!

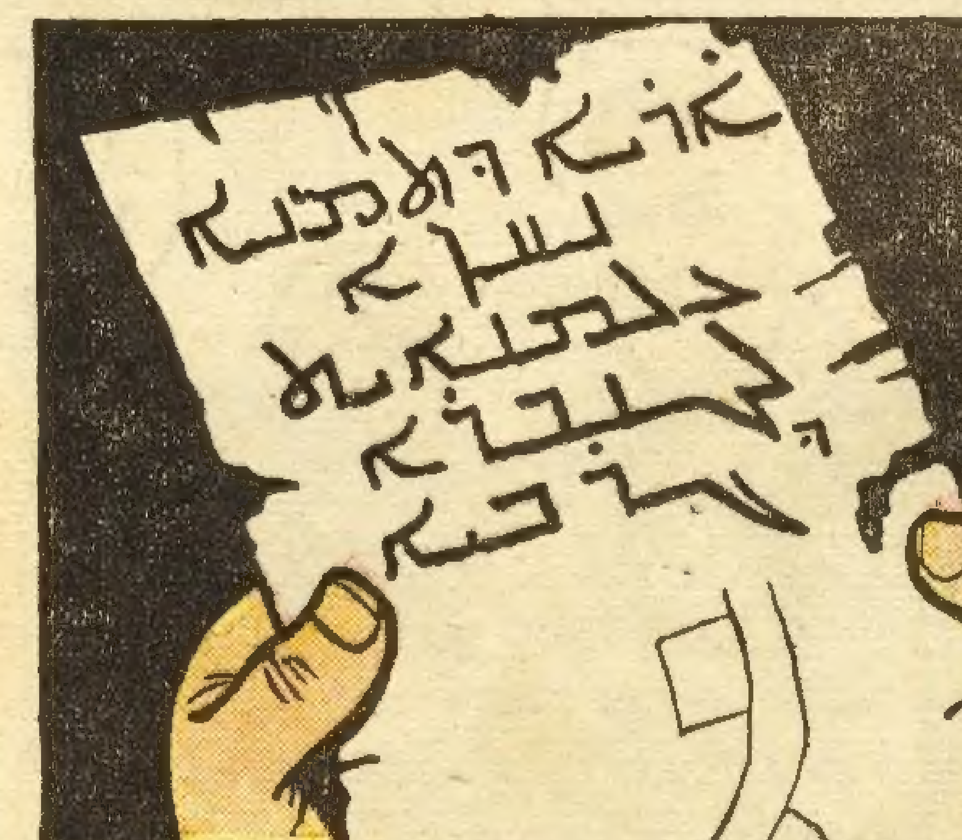

DE GESCHIEDENIS VAN DE FOTOGRAFIE.

Voor **Kapitein JEFFERSON** uit **Melle.**

NU lijkt een foto ons zo'n doodgewoon ding, dat wij er niet eens meer over nadenken, hoe zo'n « plaatje » tot stand komt. En toch is de fotografie één der wonderbaarste uitvindingen van de vorige eeuw. Wie er de schepper van is ? Wel, dat is moeilijk te zeggen. Er zijn er zelfs twee, die samenwerkten. Dat zit zo...

Louis Daguerre werd in 1789 te Cormeilles-en-Parisis geboren. Zijn vader deed hem te Parijs in de leer bij een architect en later bij een beroemd decorschilder, want zijn kleine Louis kon fijn tekenen en schilderen.

Als decorschilder kreeg Louis voortdurend de invloed van het licht op de decors te bestuderen. Dàt was zijn hobby en zijn ideaal was een mooi decor blijvend op een plaat te kunnen vastleggen... zonder het te moeten schilderen.

Hijzelf had reeds een soort licht-

beelden uitgevonden, die bij een toneelaankleding gebruikt konden worden. Daguerre zocht en zocht maar.

Van een vriend vernam hij toen, dat **Nicéphore Niepce**, een infanterie-luitenant, zich met soortgelijke proefnemingen bezighield. Deze Niepce had wegens ziekte zijn militaire loopbaan moeten opgeven en doodde zijn tijd met het zoeken naar een middel om een beeld mechanisch op een plaat vast te leggen, te « clicheren », zoals we dat nu zeggen, maar dat eertijds altijd eerst moest geëtst of gegraveerd worden.

Hoe dit geprobeerd ?... Bekend was al, dat zilverzouten onder invloed van het licht snel zwart worden. Men was er al in geslaagd een « negatief beeld » op een met zilverzout bestreken plaat op te vangen. Maar het beeld verdween even schielijk als het er opkwam, tot de plaat helemaal zwart was !

Dit beeld vasthouden, « fixeren », dàt moest gevonden worden !

Niepce was er al bijna in geslaagd, toen hij met Daguerre kennis maakte. Beide mannen zetten hun proeven samen door.

Toen gebeurde er iets ergs. Niepce, die zeker tot hiertoe het meest tot de uitvinding had bijgedragen, stierf plots aan hersenvliesontsteking ! Daguerre gaat dan alleen door met Niepce's zoon. Weldra kunnen niet alleen cliché's, maar ook « Daguerréotype's » gemaakt worden. Het opgenomen beeld werd hierbij op een zilveren plaat een werkelijk beeld, dat men als een mooi schilderijtje aan de muur kon hangen. Het bleef echter een duur grapje. Vooreerst die zilveren plaat. En dan : er moest voor èlke plaat een nieuwe opname gemaakt worden ! Toch was de kogel door de kerk. De uitvinders hadden hun doel bereikt : een beeld op mechanische wijze op een plaat vastleggen.

Van alle kanten wierp men zich op de uitvinding. De Fransen Foucault en Fizeau verbeterden de Daguerrotypie. De Engelsman Fot Talbot kwam op het idee op papier te werken. Een negatief opnemen op papier en een positief verkrijgen, ook op papier ! Zijn methode had echter één bezwaar : de « korrel » van het negatieve papier verscheen ook op de reproductie ! Een andere Niepce bracht hierop weer verbetering, maar een, die zeer veel behendigheid vergde en die daarom practisch van weinig nut was.

Het zou ons te ver leiden als we hier in technische bizonderheden zouden treden, maar de ware verbetering kwam met een zeer delicate behandeling, met... albumine. Archer en Fry ontdekten in 1851 de indompeling in collodion. Poitevin was de eerste, die gélatinobromure gebruikte. Zijn uitvinding werd opnieuw door velen bestudeerd en verbeterd. Het werden hooggeleerde scheikundige proefnemingen, te moeilijk om hier te behandelen.

De eerste proefnemingen van kleurenfotografie dateren van 1869. Dus al van een hele tijd terug ! Het eerste « primitieve » systeem was van Charles Cros en Louis Ducos du Hauron. Zij namen van éénzelfde beeld drie foto's. Eén, die enkel de gele stralen opnam ; één, die slechts de rode doorliet en één, die de blauwe vastlegde. Zij konden dit doen, omdat allang bekend was, dat een blauw glas slechts de gele lichtstralen doorlaat, een groen de rode en een geel de blauwe. Dan bleef enkel nog de kwestie de drie reproducties in de vereiste kleuren op elkaar te brengen en... klaar was de fotografische Kees !

Ongeveer op deze wijze verloopt nu nog de goedkope kleurendruk ! Het heeft echter nog heel lang geduurd, eer men erin slaagde de huidige kleurenfotografie te verwezenlijken ! Daarover later meer !

Tot volgende week, rakkers.

SNUFFELTJE.

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck — geïllustr. door Ref

(14)

KORTE INHOUD

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro Als wederdienst vraagt de dokter, dat hij in het oerwoud een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherm boven het oerwoud neergelaten en door een troep Indianen gevangen. Hij weet echter te ontvluchten. Met enkele inlanders gaat hij op zoek naar de vader van Mariana. Ze schuilen voor de gutsende regen in een inlandse hut.

— Dat heb ik haar ook gevraagd. Zij zegt, dat wij ons dan geen zorgen meer hoeven te maken, omdat alles dan voorbij is en verdronken mensen zich nooit ergens druk over maken. Zij schijnt dit een geweldige troost te vinden.

Jan sprong van zijn driepikkel op en liep naar de deur. Maar het ondoordringbare gordijn van de aanhoudende stortregen, drong hem weer naar binnen.

Hij haalde ontmoedigd zijn schouders op :

— Niets aan te doen ! Heel het land staat onder water en als wij trachten verder te komen, zal het misschien net eender of nog erger zijn. Hier hebben wij tenminste nog balken om onze hangmatten aan vast te sjorren.

— Dat is wel nodig ook, want ik vind deze drievoet echt gemakkelijk, zei Henk, die de zitplaats van Jan bemachtigd had.

Maar Jan stribbelde niet eens tegen. De toestand maakte hem gelaten. Hij kromde zijn rug, begon stil te piekeren en bleef stom wachten op de dingen die zouden komen. Hij bond zijn hangmat naast die van Karel en weldra waren de jongens onder het geruis van de regen ingeslapen.

Henk en de Grote Baas bleven belangstellend toekijken. Onder de deur begonnen kleine beekjes te stromen, die de oneffenheden van de lemen grond vulden. Weldra was de hele vloer met water bedekt en dit begon meteen te stijgen.

De vrouw had ook een hangmat tussen de balken gespannen en in haar poncho gerold, sliep zij ook, zij verroerde zich in ieder geval niet. De Grote Baas en Jan hadden de uitrusting op tafel gelegd en waren daarna zelf bovenop de zakken gaan zitten. Op die manier konden zij de situatie overzien.

Een paar vonken, die uit het vuur sprongen, spetterden toen zij in het water vielen.

De Grote Baas volgde nieuwsgierig de stijging van het water. Hij vroeg zich af, wat er zou gebeuren als het de haard bereikte.

Hij moest nog een half uur wachten, daarna begon het vuur te sissen en doofde in een dikke walm uit.

De katoenen pit in de palmolie vormde de enige verlichting van de keet. Toen bonden Henk en de Grote Baas hun hangmatten ook vast. Het gelukte hen in te slapen.

Over de wassende Amazone hing een stikduistere nacht.

Toen de Grote Baas wakker werd, dacht hij al voor zijn ogen open waren :

— In ieder geval regent het niet meer...

Daarna keek hij op en bukte zich om de hoogte van het water in de keet te schatten.

Maar het water was verdwenen. er waren alleen maar drie peïchis te zien, een soort platte Amazonevissen, die op de grond spartelden.

De vrouw die al uit haar hangmat gekropen was, had de deur wijd open gezet en de zon wierp haar stralen in de woning. De grond was nog modderig, maar het zou niet lang meer duren of hij zou weer droog en hard onder de voeten zijn.

's Middags werden de kettingen van de lancha losgemaakt en zette zij haar tocht naar Iquitos voort. De drift van de Amazone was gezakt en de kapitein prees zich gelukkig over dit onvoorziene oponthoud, want hij had drie nieuwe passagiers opgeduikeld.

De vier vrienden van de Rode Vleugel waren op het dek, dat uitzicht gaf op de voorsteven, gaan zitten. Daar vermeden zij zoveel mogelijk de vonken, die uit de schoorsteen vielen. Van daaruit hadden zij ook een mooi gezicht op de Amazone. Hoe verder zij in het hart van Brazilië doordrongen, hoe dichter zij de oevers van het oerwoud naderden.

Voor het grootste deel waren dit nog onbekende gebieden. Misschien verborgen zij wel geweldige rijkdommen, misschien waren er wel voorwereldlijke monsters te vinden,

zoals sommigen meenden. Maar het voornaamste was, dat Piet De Rijke zich in dit gebied bevond en het meisje, dat zich in een avontuur begeven had, dat veel te gevaarlijk was voor haar.

Op de brug weerklonken luide stemmen. Onwillekeurig keek Jan op om de praters op te nemen. Plotseling rilde hij van afschuw.

— Wat ? Wat was er aan de hand ? Nog een overstroming ?

Jan gespte koortsachtig zijn revolvertas open en wees naar iets met zijn linkerhand.

— Nee, daar ! Kijk... Een boa.

Met gespannen zenuwen en strakke gezichten zagen de vier vrienden van de Rode Vleugel een geweldige slang, wel vier meter lang, die zich traag oprichtte, om het lichaam van een van de nieuwe passagiers kronkelde en tot aan zijn gezicht kroop...

— Zij... zij... zij zijn gek ! riep de jongeman uit.

De drie passagiers bleven gewoon doorpraten, alsof er niets bijzonders aan de hand was. Het slachtoffer dat in de kronkels van de boa vermorzeld zou worden, liefkoosde het geschubde lijf en vertelde een geschiedenis, die de anderen deed schudden van het lachen.

— Dat gaan wij eens van dichtbij bekijken, zei de Grote Baas kortaf.

De drie passagiers keken vragend op toen zij vier mannen met krijtwitte gezichten en een revolver in hun hand aan zagen komen.

— De boa... legde Henk uit.

— Zo zijn er zoveel in het Amazonegebied. Zij zijn aanhankelijk en trouw als geen enkel ander dier.

De ander liet zijn boa zien, hij strekte het dier tussen zijn handen en dwong het om zijn armen te draaien en daarna om zijn hoofd. Daarbij lachte hij trots, omdat hij de eigenaar van dit prachtige beest was.

Hij deed net als een oude vrijster, die haar poes door een vriendin laat bewonderen. Plotseling maakte hij zich van de boa los en stak het dier naar Jan uit, die haastig achteruit sprong.

— U hoeft niet bang te zijn, zei de andere, mijn vriend stelt u alleen voor om zijn slang even vast te houden en tegen haar te praten.

— Nooit van mijn leven ! riep Jan uit. Zo'n griezelig beest...

— Bangerd ! mompelde Henk tussen zijn tanden.

Jan wierp hem een woedende blik toe, maar meteen daarop glimlachte hij :

— Mijn vriend zou het wel eens willen proberen. Hij kent Portugees en hij zou zich door de slang kunnen laten begrijpen. Henk strekte zijn hals uit. Zijn ogen hielden de bewegingen van het dier strak in de gaten en hij nam het vriendelijke aanbod stijf aan.

De slang rolde om zijn arm, draaide zich om zijn hals en begon op een goedaardige manier te stoeien. Haar geweldige staart, die wel in staat was een boom uit de grond te rukken, kronkelde om het been van de jonge vriend van de Rode Vleugel.

Na een poosje werd Henk kalmer en begon hij met de slang te spelen. Maar hij bleef toch uiterst waakzaam.

— Als dit valse serpent het in zijn hoofd krijgt, vermorzelt hij mij, mopperde hij.

Daarna met een beminnelijkere glimlach :

— Wilt u haar terugnemen, mijnheer. Ik zou u niet lang van zo'n lieve gezellin willen beroven.

De ander putte zich uit om zijn dank te betuigen en verzekerde :

— Als ik er u een plezier mee kan doen, kunt u haar altijd een poosje te leen krijgen.

— Dat is echt al te vriendelijk van u, mompelde Jan ondeugend. Ik ben er zeker van, dat mijn vriend dikwijls van dit voorstel gebruik zal maken.

— Hij kan komen wanneer hij wil. Hij is altijd welkom ! zei de ander.

Zij scheidden als goede vrienden, maar Henk zocht lang naar een manier om zich op Jan te wreken.

— Als hij soepvlees van mij gemaakt had, zou je er toch zeker wel spijt van gehad hebben...

— Dat denk je maar ! Je bent wel trots, mijn vriend. Je vindt jezelf in ieder geval erg belangrijk. Als die slang je opgeslokt had, zou ik ter nagedachtenis een krans bloemen aan haar hals gelegd hebben.

De lancha voer intussen steeds verder de Amazone op. De prauwen, die gevaarlijk dicht bij het vaartuig kwamen, werden met dreigende fluitsignalen weggejaagd. Daarna werd het gefluit doordringender en de kapitein, die boven op de brug stond, kondigde aan :

— Heren, wij varen de haven van Iquitos binnen.

« De haven » was wel wat veel gezegd voor deze begroeide geul, die in een soort binnenmeertje uitliep, waarin een paar lancha's voor anker lagen, die ontladen werden.

— Iquitos is dus een stad op een eiland ?

— Op een schiereiland. Een arm verbindt haar met de vaste bodem van de oever. Een Indiaanse stam, die trouwens de Iquitos-stam genoemd werd, had er zijn dorp gebouwd om zich gemakkelijker aan de kant van het vasteland te kunnen verdedigen en naar de gunstige aanlegplaats voor hun vissersbootjes. De eerste kolonisten, die er aankwamen, gingen net eender door.

— Zeg, kijk eens ! Wat een fantastische stad ! Er is zelfs een kathedraal... en nog meer andere grote gebouwen.

— Ja, jongen, er is een tijd geweest, dat Iquitos een fantastische stad was.

Zij was voorbestemd om een van de grootste steden van Zuid-Amerika te worden, die de concurrentie tegen New-York en Chicago op kon nemen.

— Is het heus ?

— Ja, ik meen het. Aan het begin van deze eeuw waren er geen rubberplantages. Om rubber te vinden, moest men diep de oerwouden in om de rubberbomen daar in te kerven. Daarna ging het met arroba's terug, die grote hardgeworden ballen rubber, die aan de eerste de beste handelaar aan de rand van het woud verkocht werden. Langzamerhand heeft heel de rubberhandel zich in Iquitos geconcentreerd. Uit alle delen van het Amazonegebied stuurden de seringueros hun rubber naar Iquitos, waar handelaren, smokkelaars en scheepskapiteins er schatten gelds mee verdienden. Er werd een kathedraal gebouwd, een bisschoppaleis. Iquitos kreeg een van de eerste bioscopen van heel Zuid-Amerika. Kortweg, het was een stad, die op weg was om een der grootste wereldindustriesteden te worden, waar het goud maar voor het oprapen lag.

Daarna begonnen de Oost-Indische Archipel, Nederlands Indië en Ceylan hevea's te planten, een ander soort rubberboom. Zij gingen volgens andere en vluggere methoden te werk. Hun rubberplantages brachten meer verdiensten op, omdat hun bomen meer rubber leverden, die bovendien nog goedkoper was.

(Wordt vervolgd.)

Wie weet het ?

(Oplossingen van bladz. 5.)

(Oplossingen van bladz. 5.)

SPEL 1 :

A : Sjako ;
B : Hennin (puntige vrouwenmuts) ;
C : Kornet ;
D : Tsjapka ;
E : Steek ;
F : Mijter ;
G : Fez ;
H : Helm.

SPEL 2 :

Christina van Zweden : De stijl van de meubelen past niet in die tijd. Postzegels waren toen nog onbekend.

Napoleon : Verrekijker bestond toen nog niet.

SPEL 3 :

Houdt het blad horizontaal voor je ogen, dan kun je lezen : Leest Robbedoes en De Haardvriend.

SPEL 4 :

1 : New York ;
2 : New York ;
3 : Ja ;
4 : Dezelfde ;
5 : De Nijl : 6.500 Km.

SPEL 5 :

De postbode zal de brief met de sleutel in het brievenkastje gooien, dat niet geopend kan worden... Dat is de reden waarom hij geen antwoord krijgt !

HUP ROBBEDOES

IN HET WATER GEVALLEN...

Daar zijn we dan met Robje en zijn rakkers in de kleedkamer. De wedstrijd voor het schoolkampioenschap gaat door !..

Helaas !... Eergister vroor het nog, dat het kraakte, maar plots is het weer omgeslagen. Het regent nu al twee dagen aan een stuk ! En het water blijft maar neerdrenzen op terrein en tribunes. Nu hebben we meer een regenjas dan een overjas nodig...

Robje kijkt me mistroostig aan.

— Probeer in zo'n hondenweer maar eens enthousiast te spelen, meneer Frank, moppert hij... We hebben van alles bij ons tegen de kou, maar wat beginnen we tegen die regen ?... We kunnen toch niet met een paraplu gaan voetballen !

— Gelukkig heb ik ook nog een en ander meegebracht, Rob. En nu gevochten tegen de nattigheid en het slijk...

Ik duik in mijn koffertje en diep er in de eerste plaats een heel stel kranten uit op, die ik aan de rakkers uitdeel.

— Stop dat krantenpapier zo goed mogelijk onder je shirts, jongens, roep ik. Dan kun je nooit doornat worden. Het papier gaat wel kreuken en verschuiven en dat is erg vervelend, maar het verhindert tevens, dat je doornat wordt en je shirt aan je lichaam plakt.

Vervolgens komt er een kistje uit mijn koffer met spullen om... een kachel te potloden. Ik vraag de schoenen van de heren en begin die van onder — zolen zowel als dopjes ! — met een poetslap te bewerken.

— Zo heb ik mijn trappers nog nooit in de was gezet, grapt Rob.

— Grafiet (potlood) is het beste middel tegen uitglijden, Rob. Vertel me na de wedstrijd maar eens, of het niet waar is...

Tenslotte vet ik ook nog de bal in. Zo krijgt het remmende water minder vat op hem.

De wedstrijd begint. Het water blijft met bakken op de 22 spelers neergutsen. Toch proberen ze er echt iets van te maken, dat op voetballen lijkt...

Bij de rust zitten mijn rakkers weer in de kleedkamer. Ze moeten hun doornatte shirt uittrekken en zich met hun badhanddoek rose-droog wrijven... Dan krijgen ze een droge shirt aan.

— Nu een lekkere, hete grog, smakt René.

— Bij voetballen als bij snelverkeer : geen alcohol, jongen ! Je zou even een opzwiepertje krijgen, maar voor het eind van de wedstrijd alweer ineengestort zijn. Ook geen hete bouillon of andere voedende dranken. Als je maag moet werken, komen je spieren altijd tekort.

Dan komt er uit mijn koffer een grote thermosfles hete koffie.

We moeten weer aan de slag in de druipende regen. En zo blijft het.

Heerlijk, zo'n warme douche na bijna twee uur afmattend spel !... Marcel stopt zijn natte spullen in zijn koffertje.

— Denk erom, jongens ! Je schoenen zo goed mogelijk laten drogen en invetten !...

— Krijgen we nu een warme grog, meneer Frank ?

— En of, jongens ! Nu, na de wedstrijd drinken jullie maar lekker wat warms. Dat heb je deze keer beslist verdiend.

FRANK.

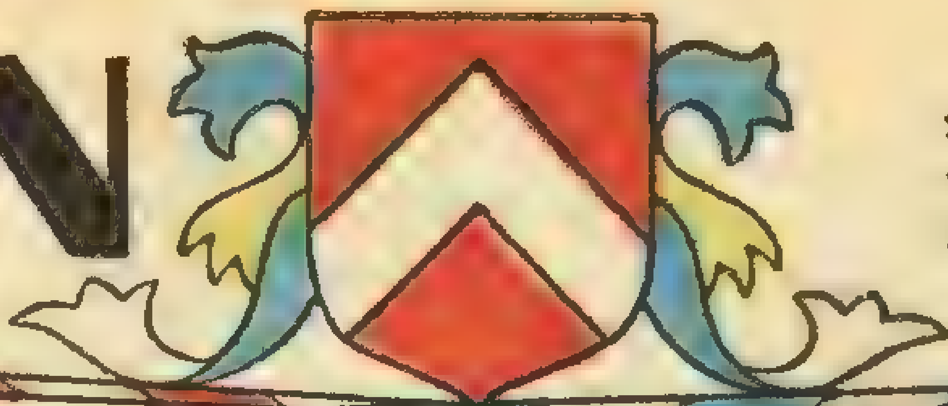

WIJ BEGINNEN DE DAG...

Bij al dat vallen hebben we genoeg builen opgelopen. Om van de alteratie te bekomen, neem ik een loopje in het naburige stadion. Daar kan ik me lekker loslopen! Voor het gemak neem ik de sintelbaan. Eens 30 meter OP DE TENEN EN ARMPJES OMHOOG. En tenslotte een ren over 50 meter MET HOOG OPGOOIEN VAN DE KNIEËN. Goeie morgen!

JOHAN

Johan en Graaf Driebergen naderen sluipvoetend hun achtervolgers, de wachters van Basenau, dat droeve heerschap.

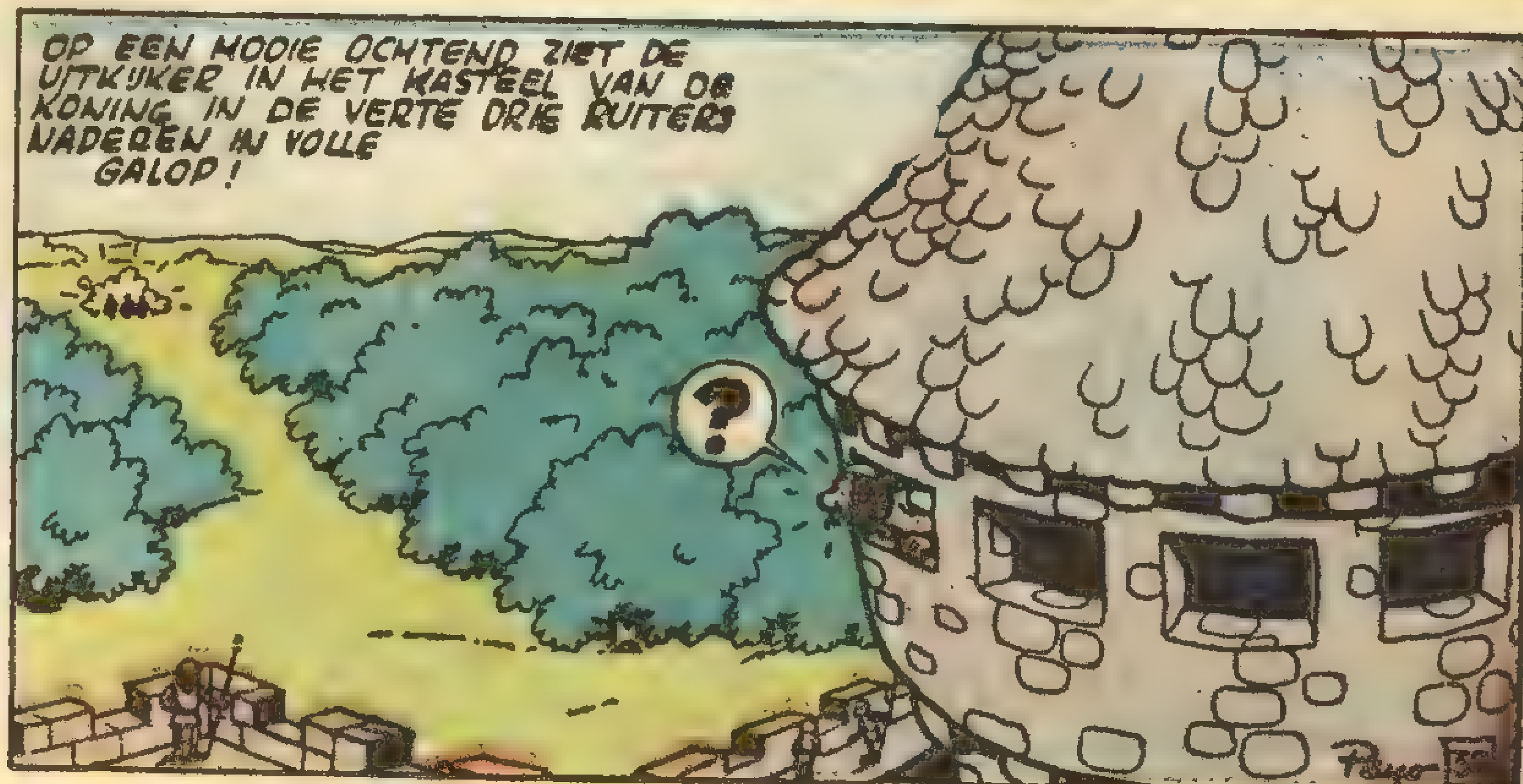

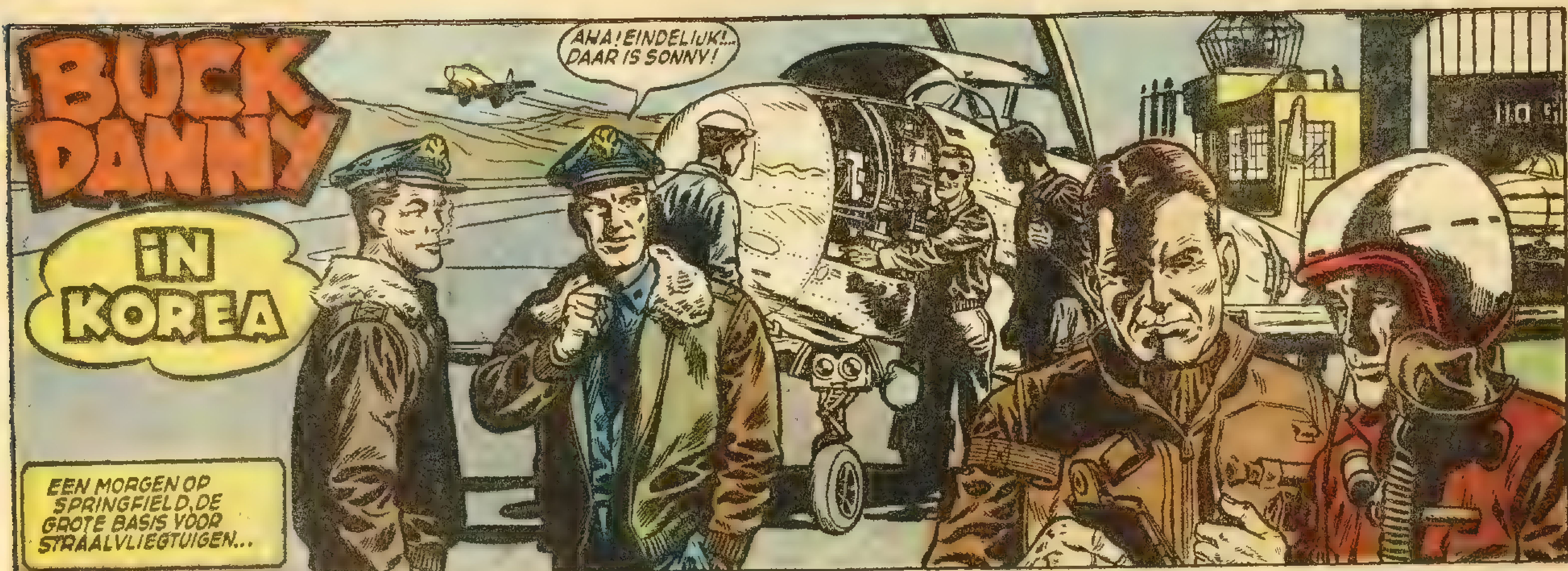

BUCK DANNY
IN KOREA
AHA! EINDELIJK!.. DAAR IS SONNY!
EEN MORGEN OP SPRINGFIELD, DE GROTE BASIS VOOR STRAALVLIEGTUIGEN...

NU?...NOG IETS NIEUWS?
DAT GELOOF IK!... STEVE, BOYD, HARRY, JAKE... ALLEMAAL GAAN ZE NAAR KOREA!... HUN VERZOEK IS IN AANMERKING GENOMEN! MAAR HET ONZE NIET! SCHANDELIJK!

WE HEBBEN HET EERST ONZE AANVRAAG INGEDIEND. EN NU STUREN ZE ER DE ERGSTE LAMMELINGEN HEEN... ZELFS KERELS DIE ER GEEN PUF IN HEBBEN!... EN WIJ BLIJVEN HIER MAAR VASTROESTEN! MAAR DAT ZAL ANDERS WORDEN!... ZO, ZO, IK MAG DUS NIET NAAR HET FRONT? ZE WILLEN ME HIER OVERCOMPLEET MAKEN?

MIJ OOK GOED! MAAR DAN WORD IK VAN NU AF AAN EEN SALONVLIEGER, EEN BIERTAFELPILOOT... EN IK VLIEG NIET MEER! DAT ZUL JE ZIEN!

ZIEZO!... DE GENERAAL ZAL ER IN STIKKEN!... HIJ ZAL MIJN LESJE BEGREPEN HEBBEN, HOOP IK!
JIJ OVERDRIJFT!... BAH, WAT EEN LUCHT!...
DOE DAT DE VLIEGEN NIET AAN. JE BRENGT ZE OM ZEEP!

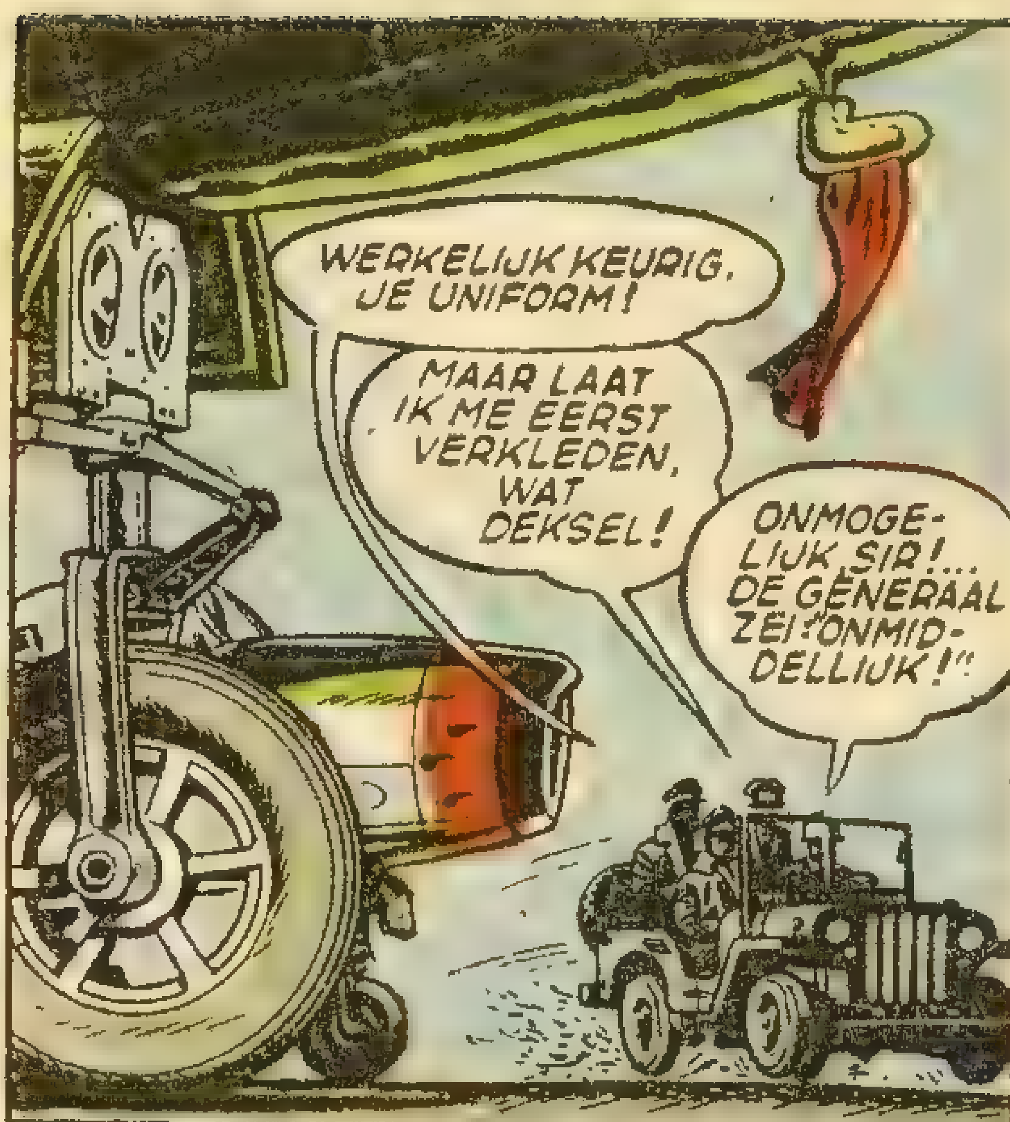

HEY, KIDS!... WETEN JULLIE HET AL?... WE GAAN ALLEMAAL NAAR KOREA!...
HO, HO, HOU MAAR OP! DAAR IS AL NIETS MEER AAN. JAN EN ALLEMAN GAAT ERHEEN!
ZEG, WAAR LOOP JIJ NAAR TOE MET DIE BLIKFABRIEK? EEN CIRCUSNUMMERTJE GEVEN?
NEE! DE BOEL MOET GELUCHT WORDEN. VOOR DE MOTTEN!

LACH MAAR, JONGELUI!... DAT IS JE WOEDE OMDAT IK HIER BLIJF, ALS JULLIE SMERIG EN VUIL IN DE MODDER BAGGEREN!
HEI, DAAR, DAS...

EEEE
KLETS

LELIJKE...
SORRY, SIR!... IK...IK..
HA!..HA!...HA! DE MODDER IN KOREA, HE!

OPGEPAST, SERGEANT!... NU HEB JE ONZE MOOIE SALONPILOOT BEDORVEN!
GENERAAL MORTON VERWACHT U TERSTOND, HEREN!
MP

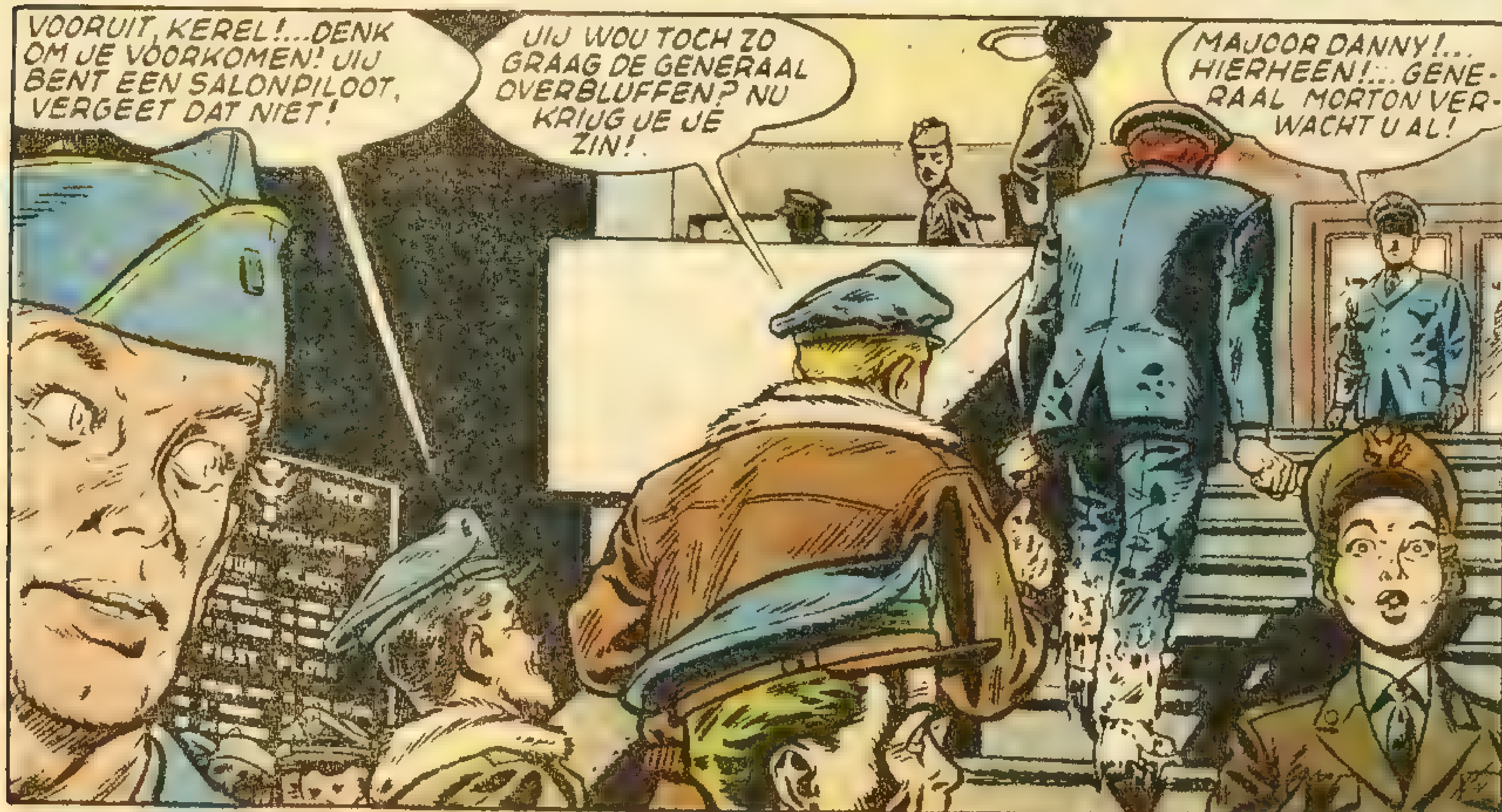

WERKELIJK KEURIG, JE UNIFORM!
MAAR LAAT IK ME EERST VERKLEDEN, WAT DEKSEL!
ONMOGELIJK SIR!... DE GENERAAL ZEI: "ONMIDDELLIJK!"

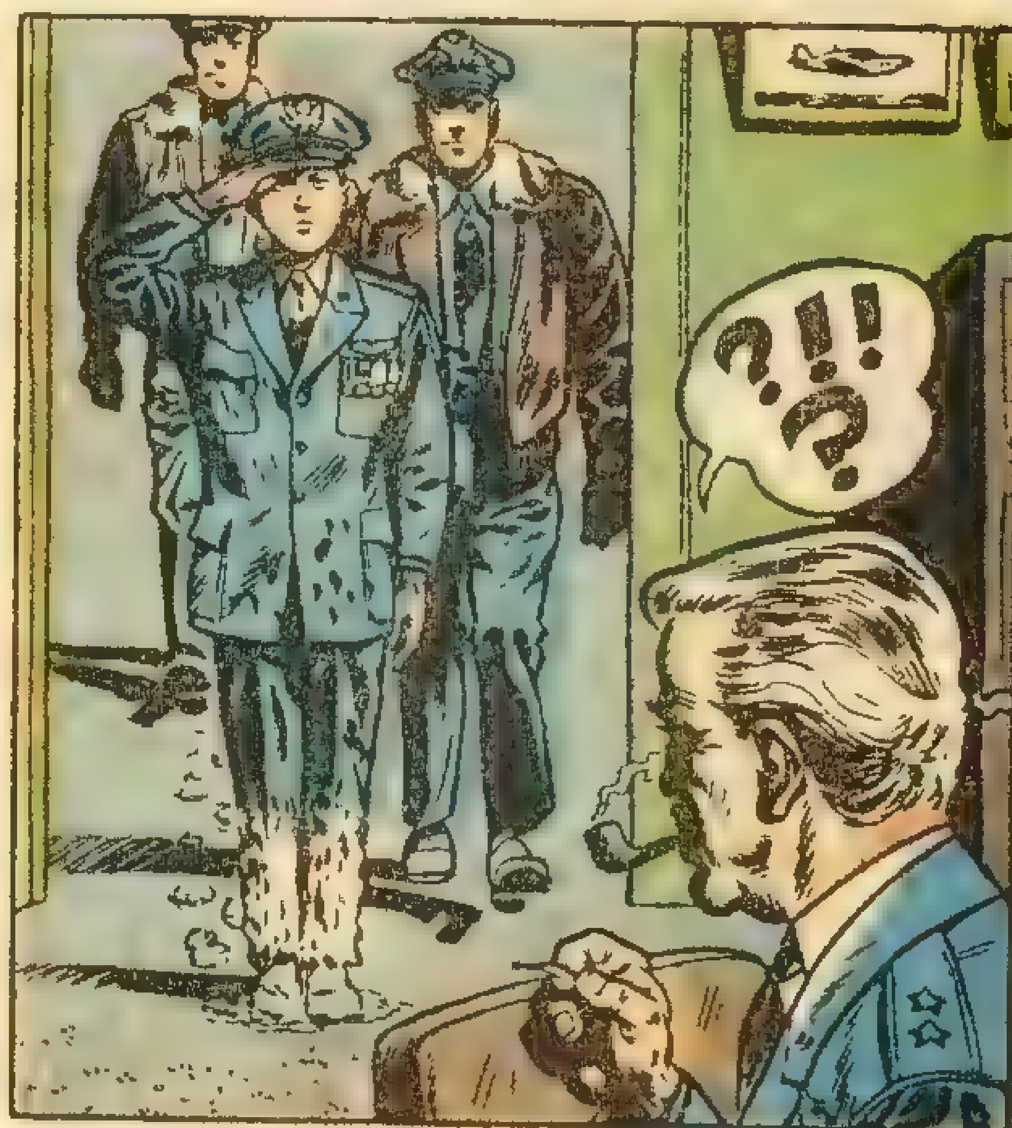

HIER IS 'T AL!... OPGELET! ZE ZIJN DE TEGELVLOER IN DE VESTIBULE AAN HET MAKEN.
NU, IK WIL DE GENERAAL WEL SPREKEN!

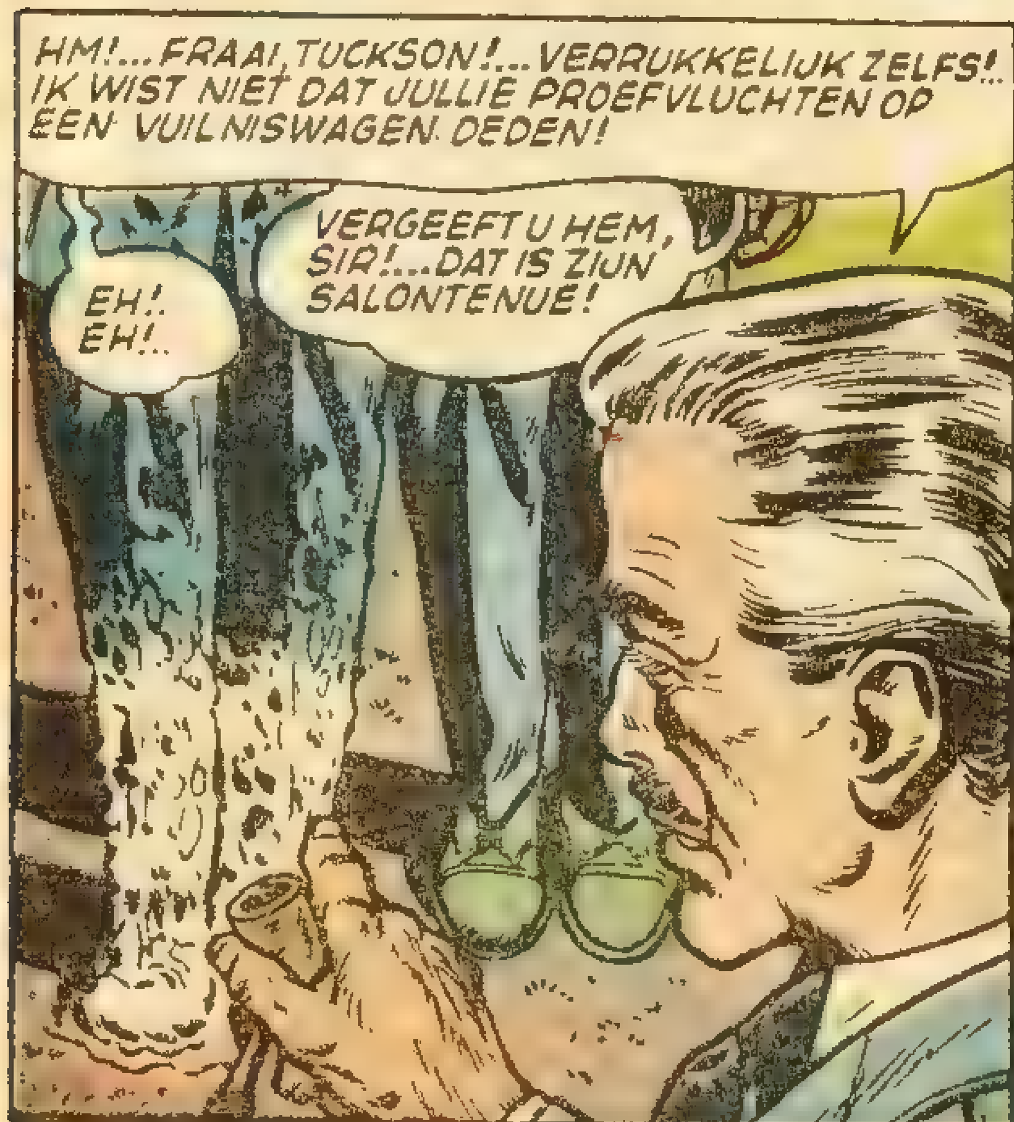

IK ZAL HEM EENS ZEGGEN WAT IK DENK!.. HA!... HA!... EN IK MAAK VAN MIJN HART GEEN MOORDKUIL, DAT ZULLEN JULLIE ZIEN!...

OOO!
?!
PLONS

STOETHASPEL! KON JE NERGENS ANDERS STOPPEN?!... IK MOET ME METEEN VERKLEDEN!!!
ONMOGELIJK, SIR!... "ONMIDDELLIJK" ZEI DE GENERAAL TEGEN ME.
MP

VOORUIT, KEREL!... DENK OM JE VOORKOMEN! JIJ BENT EEN SALONPILOOT, VERGEET DAT NIET!
JIJ WOU TOCH ZO GRAAG DE GENERAAL OVERBLUFFEN? NU KRIJG JE JE ZIN!.
MAJOOR DANNY!... HIERHEEN!... GENERAAL MORTON VERWACHT U AL!

?!!?

HM!... FRAAI, TUCKSON!... VERRUKKELIJK ZELFS!. IK WIST NIET DAT JULLIE PROEFVLUCHTEN OP EEN VUILNISWAGEN DEDEN!
EH! EH!..
VERGEEFT U HEM, SIR!... DAT IS ZIJN SALONTENUE!

HM! DAN MOETEN DE SALONS IN JOUW STREEK ER WEL RAAR UITZIEN, TUCKSON!... MAAR... TOEVALLIG IS JE UNIFORM JUIST GEKNIPT VOOR DE PLAATS WAAR IK JULLIE HEEN STUUR!...
NAAR... NAAR DE NOR SOMS?!...O!!... GENERAAL, IK...IK...

DE NOR?... JE BENT DOL!... NEE!... ERGER NOG!... KIDS, IK WOU HET JULLIE ZELF ZEGGEN... EINDELIJK BEN IK BEREID JE VERZOEK TOT OVERPLAATSING IN TE WILLIGEN!... JULLIE GAAN NAAR KOREA!!
USA TRAINING
HUBINON

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Om andere knollen lucht te geven, moeten prozaknollen sneven...

Snuffel doet hiermee inderdaad 'n schuchtere poging om onze tekenknollenaren wat meer aan bod te laten komen, ook al komen juist deze week de dichters als een springvloed opzetten. Daarom ditmaal maar één opstelknol, waarin we **ASSEPOESTER** uit **Tienen** haar gemoed horen luchten. Ze doet dat nogal eigenzinnig, maar eerlijk, en... ze blijkt verstandige ouders te hebben en een schat van een broer...

Eervolle vermelding voor de Dalton-knol van **SURCOUF** uit **Willebroek**. Alfons wist er weer een eigen tintje aan te geven. Voor de kritiek-knol in proza van **DE WITTE KRAAI** uit **Wenduine**. Het allerbeste, Romain ! Als dit verschijnt, zul je het zwaarste wel achter de rug hebben. Onze hartelijke groeten voor jou en alle rakkers in Wenduine. Voor de grapknolletjes van **RED RYDER** uit **Wildert** en de avondknol van de 13-jarige **TEPPEN TEERLEPEL** uit **Oost-Vlaanderen**. Je bent inderdaad een trouw planter, Teppen, maar dat wil niet zeggen, dat je strijk en zet iedere week met een planting of eervolle vermelding uit de bus moet komen ! Tenslotte eervolle vermelding voor **DE BLAUWE SPERWER 33.078** uit **Bredene**. Snuffel heeft P.K. gezegd, voor de vloeipapieren te zorgen !

MIJN CARNAVAL

Vervelend, zeg ! Ik mag niet uitgaan en het is juist carnaval ! Die vervelende griep !

Voor de zoveelste keer kijk ik op de klok. Kwart over zeven... En de dokter had gezegd, dat hij iets voor zevenen komen zou... Vader lacht eens.

— Ben je dan zo'n straatligger ?... vraagt hij met iets spottends in zijn stem.

Ha, daar gaat de bel. Vlug wil ik opstaan, maar moeder houdt me tegen.

— Je hebt griep, zegt ze.

Och ja, griep ! Dat is alles wat ik de laatste tijd hoor zeggen en zagen. Het blijkt de meid van tante Sofia te zijn. Ze komt zeggen, dat « mevrouw » tot haar spijt niet kan komen. En ik dacht, dat het de dokter was !

Weer kondigt de bel aan, dat er aan de deur iemand in de kou staat. Wat ben ik een pechvogel ! Nu is het de slagersjongen, met de biefstukken, die we vanmiddag hadden moeten hebben.

Ik stamp van woede op de grond. Moeder gaat naar de koekjestrommel en geeft me een koekje. Het kan me allemaal niets schelen. Ik neem het niet, maar vader is er dan plotseling bij. Voor ik het besef, heb ik een klinkende oorveeg te pakken. Een stem zegt :

— En nu naar bed !...

Och, en het is pas half acht ! Niets aan te doen. Ik moet erin en schreiend val ik in slaap.

« Wie zit er nu in een van de mooiste café's van de stad ?... Wie maakt er het meeste plezier ?... Wie denkt er aan zijn arme, genezende patiëntje niet ?... Wie zijn fout is het, dat ik geschreid heb ?... De dokter, allemaal de dokter !... »

— Ik zal hem kraken, zeg ik, als mijn broer me dat komt vertellen. Ik zal hem kraken, dat zal ik !

Toen de dokter eindelijk toch gekomen is en zei, dat ik weer naar buiten mocht, heb ik hem weer om de hals willen vliegen.

— Groot lawaai in een klein straatje, grinnikt mijn broer.

Och, ik laat hem maar, ik mag toch uitgaan.

Dat was « mijn » carnaval !

ASSEPOESTER uit **Tienen**.

Merkwaardig is het groot aantal dichtknollen deze week èn de eigenaardige stromingen, die zich daarin openbaren. Langs lijnen van geleidelijkheid ontwikkelt zich stoer **DINGAAN** uit **Beveren**, terwijl **DAEKETH** uit **Roeselare** de volgende bemerking bij zijn dichtknol maakt. « Het is voor de eerste maal, dat ik iets eigen-gemaakt opzend. Ik denk dat, indien het in « Robbedoes » verschijnt, een storm van protest en uitzinnige kritiek zal losbreken. Als bewonderaar van de grote Van Ostayen heb ik gepoogd iets in zijn bekritiseerde stijl te maken... » Laat Snuffel Daeketh één goeie raad geven : evenals zijn idool zijn interpunktie goed verzorgen ! Daar heeft Snuffel nu naar moeten gissen en misschien moeten missen, maar de poging is te sympathiek om in de kiem gesmoord te worden. Wel ja, leer van je dichters !

De VERLOREN ZOON

Zwaar te moede doolt hij door de wouden,
Killig striemt de wind in zijn gezicht
Moedeloos en somber-duister schouwde
Hij nu naar het verre, eenzaam licht..

Vroeger had hij 't brede pad betreden,
Dat hem leidde naar het diep verderf.
Hij wist, hoe zijn moeder had geleden
Toen hij vluchtte van het oudererf.

En een moeder zag hij nu, die schreide
Vurig smekend om haar dwalend kind.
Angstig zag hij dan, dat zij hem beidde
Biddend, dat hij thuis 't geluk toch vindt.

't Trouwloos hart, dat nimmer was bewogen.
Weende droevig nu van bitt're spijt.
Moeder's natbekreten ogen wil hij drogen,
Maken zou hij, dat ze werd verblijd !

DINGAAN uit **Beveren**.

CENTRALE VERWARMING

Luister, luister !...
Hoor j' hem ronken ?
Kijk, kijk !... 't Zingen
Klingen klanken.
Banken zangen nu.
Daverend bij de eerste slag !
Warmte, warmte gans de dag.
Vuur, zon, maan, hel en
Koude ijs naar Siberië.
Ja, ja, warmte kwam
Klam nam din gestaak
In de zon van 't vuur
Waar is de maan, wie ?
Mars helpt ons klaar
Rap, rap naar de maan !
Kom, warmte, ijs, 't is laat.
Negen uur, bed, killig.
— Halt - stop - nu, 't is uit.

DAEKETH uit **Roeselare**.

DENK NA EN... VUL IN :

HORIZONTAAL

1 : Tweeklank. — 2 : Persoon, die een druipende neus heeft. — 3 : Verkorte jongensnaam. - Wellustig. — 4 : Op dit ogenblik. - Vorm van eten. - Uitroep van verwondering. — 5 : Zaken van waarde. — 6 : Eeltachtige uitwas op de huid. - Deel van het lichaam. — 7 : Vorm van eten. — 8 : Muzieknoot. - Verkorte meisjesnaam. — 9 : Maatstok.

VERTIKAAL

1 : Larve van de horzel. — 2 : Dubbele medeklinker. - Stede. - Edelachtbaar (afk.). — 3 : Kuifaap. — 4 : Pers. voornaamwoord (spreektaal). - Twee medeklinkers. — 5 : Voorzetsel. - Voorzetsel (Lat.). - Vorm van zijn. — 6 : Middel om de lengte van iets te meten. — 7 : Riviertje in Nederland. - Niet droog. — 8 : Lijden (figuurlijk). - Lidwoord. — 9 : Serpent.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Sos. — 2 : Stola. — 3 : Speionk. — 4 : Nestor, Torso. — 5 : Laat, Neer. — 6 : Satelliet. — 7 : Les, Eek. — 8 : Om.

Vertikaal. — 1 : El. — 2 : Sas. — 3 : Staal. — 4 : Spotten. — 5 : Ster, Es. — 6 : Frivool, El. — 7 : Slot, Leo. — 8 : Anoniem. — 9 : Kreek. — 10 : Set. — 11 : Or.

RED RYDER 31.775 uit **Elewijt** dicht over zijn zusje. « Het gaat nog niet zoals bij Jef uit Beveren, maar dat kan komen », meent hij. Eervolle vermelding voor je tweede dichtknol en ook voor het navertelde dichtknolletje van **JIJKE 33.260** uit **Kortenberg**.

MIJN ZUSJE

Nicole, zo heet mijn zusje klein,
Heeft een mondje lief en fijn.
Ze heeft twee wangen rood en zacht
En een lijfje, 't is een pracht!

Ze heeft een wiegje, zacht en teer,
En dat schommelt heen en weer.
Ze ligt daar slapend, rein en vroom,
En ze droomt een zoete droom.

Nicole wordt wakker en ze schreit
Ja, 't is weer eens etenstijd!
Moeder neemt haar op haar schoot
En ze wordt mijn zusje groot!

RED RYDER 31.775 uit Elewijt.

DE WITTE KRAAI doet zelfs in dichtmaat aan kritiek, met de volgende

KNOLLENTUINPARADE

K r i t i e k .
Hier hebben de Pol-met-de-Lepel,
De man der kritiek!
Slaat ieder tot moes, maar de rekel
Zijn proza blijkt ook wel eens ziek!
O p s t e l .
Pollepel, Hardwig en De Wesp
Streden om de erepalm.
Pol deed het hier best
En won heel kalm.
D i c h t e n .
Sunny Boy en Jim Atoombom zijn verdwenen
Uit het dichterknollenperk.
Maar... nu is de Jef verschenen
En zijn werk is soms heel sterk.
C o w b o y - k n o l l e n .
Stijgende Havik uit Amsterdam
Plant de Avonturen van een Neger
En van Cowboy Will Wijnbal...
Mag ik zeggen : « Dit is zever ?... »

DE WITTE KRAAI uit Wenduine.

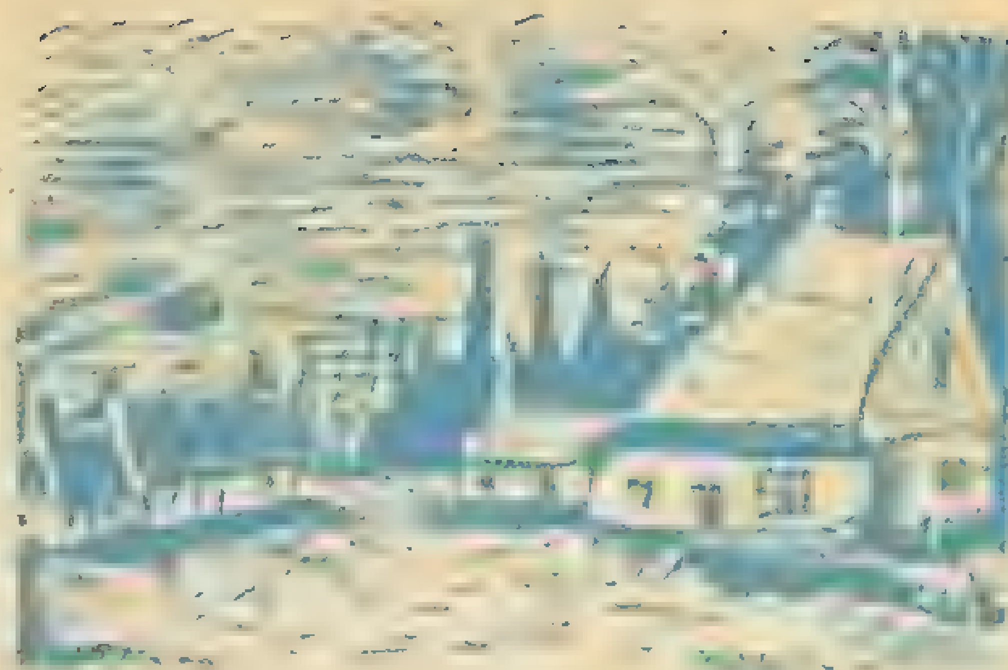
HARDWIG uit **Berchem** sluit ditmaal de rij met een meer origineel dan diepzinnig vers.

DE GEK

De wereld is rood
En de huizen, die dansen...
Ik ben de koning
En ik ben dood!
Mijn graf zal men sieren
Met bloemenkransen.
De wereld zal wenen
Want ik ben dood!

Dood ?... Wat is « dood » ?
Is dat niets meer weten ?
Is dat niets meer zien ?
Is dat niets meer horen,
Niets meer voelen misschien ?...
Maar ik hoor en ik voel
En de wereld draait.
'k Hoor de doodsklok luiden
'k Zie de rouwvlag, die waait!
'k Zie de mensenstromen
Met wenende ogen
Naar mijn praalbed komen...

Maar ik ben niet dood!
Waarom dan die klokken ?
Waarom dat verdriet ?
Dan ben ik... Dan ben ik...
'k Voel mijn adem stokken,
Mijn God.... dan ben ik
De koning niet!
Wie ben ik ?... Wat doe ik ?
Waar loop ik naartoe ?

Eenzaamheid, door JAN BREYDEL 30.107 uit Hoboken.

Waarom toch schreeuw ik ?
Of weet ik het niet ?

Geef hier die kransen, /
Zij horen mij toe,
Want ik ben de koning
En ik ben dood!

Die huizen, die dansen,
En alles zo rood,
Die mensen, die huilen,
Die monden, die grijnzen....
Ik moet hier weg,
Waar moet ik schuilen ?

Maar ik ben de koning :
Dan heb ik macht!
Ik wil weg, ik wil los....
Heel de wereld lacht
Een waanzinnige lach.
Wie ben ik dan, ach ?

HARDWIG 30.263 uit Berchem.

Wat de tekenknollen betreft : **DE ZWARTE VALK 32.686** uit **Peutie** werkt met verkeerde inkt, zodat Antoine zijn knol niet in zijn lijfblad zal zien! Een extra eervolle vermelding voor de tekenknol van **SUPERMAN** uit **Hoboken**. Daar is op gezwoegd en het resultaat mag er zijn. Maar, Werner, als je tekening op klein formaat wordt afgedrukt, zal het één zwarte vlek zijn! Dat mag Snuffel je niet aandoen. Eervolle vermelding ook voor de graptekenknollen van **DE WITTE KRAAI** uit **Wenduine**, voor het werk van **LUCKY LUKE 27.487** uit **Rumst** en van **BUFFALO BILL** uit **Mechelen**. Romain, Emiel en Julien hebben uitstekend hun best gedaan.

Wie komt daar ook zijn best doen ?... **Sjarel** met zijn walmende pijp en brede gebaren. Tot volgende week, rakkers en rakkeresjes! Doen jullie je best op en naast je knollen. Wazige groeten van Sjarel, dazige van Piet, maar volvetkazige van jullie bazige

SNUFFEL.

IN HET HELDENBOEK VAN DE ROBBEDOESCLUB

Deze week heb ik uit een wezenhuis een brief gekregen, die me bizonder veel genoegen gedaan heeft. Want ik heb daarmee een nieuw bewijs gekregen, dat een Robbedoesrakker werkelijk een held kan zijn.

Zoals je weet, worden sommige weeskinderen uitgenodigd om hun vacantie bij edelmoedige families door te brengen. Dat vinden ze natuurlijk buitengewoon prettig. Dat zijn werkelijk de schoonste dagen van hun leven.

Jammer genoeg kennen niet alle weeskinderen dat buitengewone geluk.

Nu was er in het wezenhuis een jongen — een Robbedoesrakker — die al sedert jaren elk jaar zijn Paasvacantie en zijn grote vacantie bij een familie in de Ardennen mag doorbrengen.

Die jongen had een vriendje, waar niemand zich ooit om bekommerd had. En die zich diep ongelukkig voelde.

Tijdens de Vasten besloot de Robbedoesrakker, dat hij zijn vriendje eens echt aangenaam zou verrassen. Als hij aan zijn weldoeners eens vroeg of tijdens de Paasvacantie een andere jongen in zijn plaats mocht komen ?

We kunnen ons niet voorstellen, wat een opoffering dat voor hem betekende. En toch deed hij het, hoewel hijzelf zo heftig verlangde naar die mooie vacantiedagen.

En zijn voorstel werd aanvaard. Gelukkig niet helemaal. De eenzame wees zou welkom zijn, maar hun gewone gast moest in elk geval mee komen.

Zo waren er twee dolblijde jongens, die hun geluk aan de heldhaftigheid van de ene te danken hadden.

Dit is werkelijk een van de mooiste feiten, die totnogtoe in het Heldenboek van Robbedoes opgetekend staan.

TOON.

OPROEPEN

Rakker Frans Teughels, Korenmarkt 30, Mechelen, zou graag in een plaatselijke club treden. Leiders van plaatselijke clubs kunnen hem bezoeken of schrijven. Hij denkt er ook aan, zelf een plaatselijke Robbedoesclub te stichten. Wie voelt er iets voor om een handje te helpen ?

Rakker Serge Vandevelde, Potiaulaan 81, Sint Gillis-Dendermonde, heeft een plaatselijke Robbedoesclub gesticht en zoekt nog meer leden. Candidaten kunnen zich bij hem melden, alle dagen van 10 tot 12 u. en van 16.30 tot 19 u.

VRAGENBUS

Zingende Bison, Geel. — Nee, er zijn geen speciale uniformen voor de Robbedoesrakkers ontworpen. Fietsvlaggetjes kan je wel krijgen. Ze kosten 10 fr. Een oproep voor je plaatselijke club zal ik graag laten verschijnen, maar... je vergeet je adres op te geven. Hoe kunnen de liefhebbers je vinden, als we alleen drukken, dat Zingende Bison uit Geel een plaatselijke Robbedoesclub wil stichten ? Als je aan Robbedoes schrijft, moet je altijd je adres opgeven en ook je clubnummer. Maak je dat spoedig in orde ?

Robert C. en Georges P., Lier. — Als je geregeld « Robbedoes » leest, zal je gauw weten, hoe je een plaatselijke Robbedoesclub kan stichten. Je kan al beginnen met twee leden. Je kiest een doel voor de club, bijvoorbeeld sport, of postzegels verzamelen, enz. Daarbij mag je niet vergeten, dat het eerste doel moet blijven : de erewet beleven. Om meer leden aan te werven mag je een oproep in « Robbedoes » laten verschijnen. Die zijn geheel kosteloos. Ik hoop, dat ik gauw weer nieuws van jou krijg. En veel succes!

GEHEIME BOODSCHAP

N34M9N 7H4XF6H 46R4CH6—M H4654H43 M=R3F6X414R X974NZ42F SN3469X NZ3JN43 54N8R—4RS—F Z0S64RS92X42 474N19NR—8 X47—4SC20 859XN73414R 83N64N3S9X N92SZ 41R954N —M23764 +—R74N—XK 92SZ 40367 4C2086R 474NZ3JNZ4 6—6S6R 3K6454H 43MH —073N 514R P23CH6.

ABONNEMENTSPRIJS

LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	Fl.	15.60	7.80	3.90	**Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Hercules Segherslaan 19, Eindhoven. - Giro : 211.714.**
West-Indië	Fl.	16.80	8.40	4.20	
België en Luxemburg	B. Fr.	260	130	65	**Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - P. C. R. : 3621.59.**
Belgisch Kongo	B. Fr.	272	136	68	
Andere landen	B. Fr.	280	140	70	

RiK RAKKERS

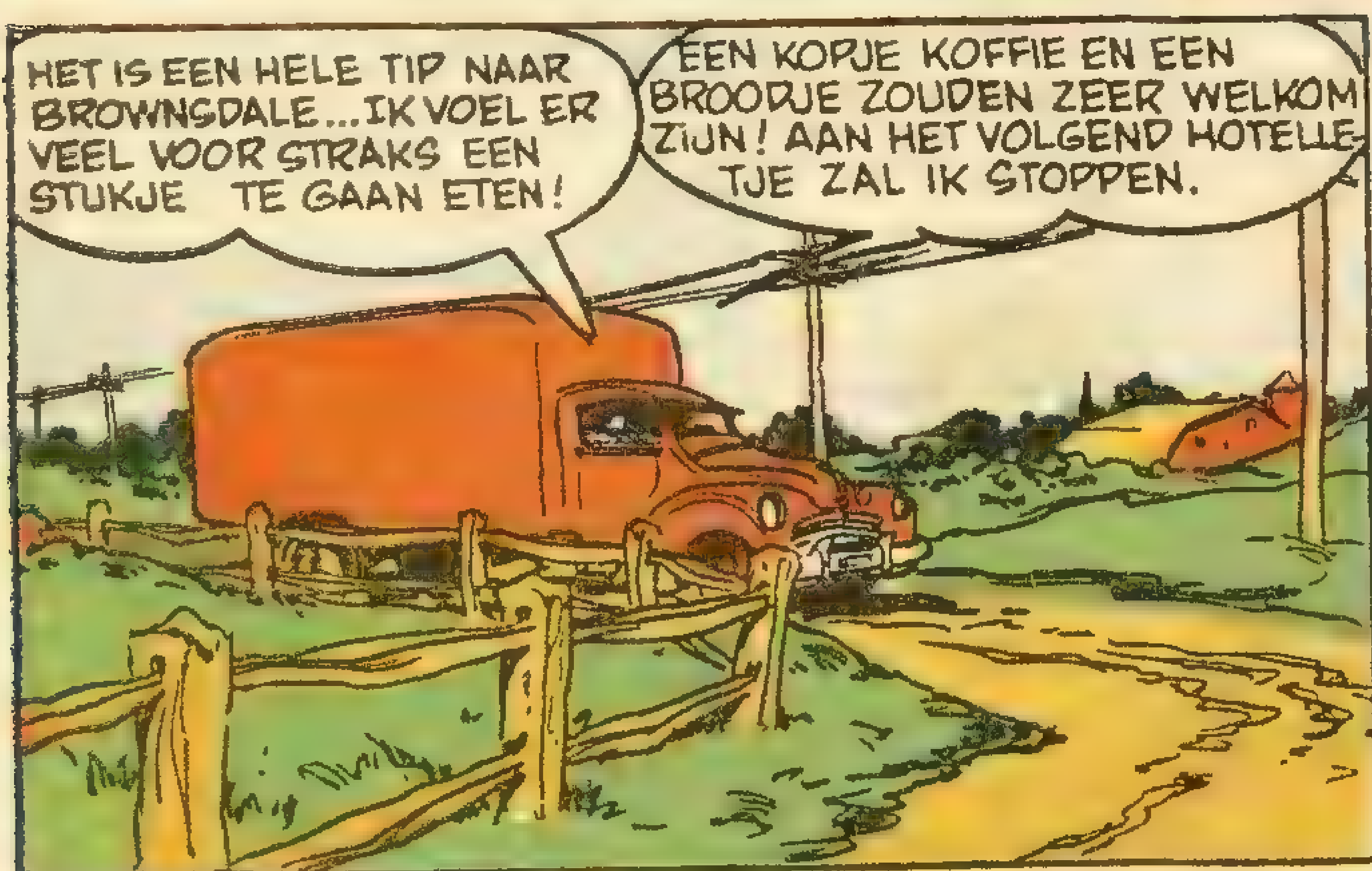

Uit angst voor zijn oom Rufus neemt Rik de vlucht. De mensen in de cabine van de vrachtwagen waarin hij zich verstopt heeft, horen een verdacht geblaf.

Xaverius
VERTELD DOOR DE MINSTREEL
HET GROEPJE VAN XAVERIUS, FAVRE EN BODADILLA SCHUILT ONDERWEG NAAR ROME IN EEN VERLATEN KROT.

WE KUNNEN HIER VANNACHT WARM EN DROOG LIGGEN!
NA ZO'N DAG ZULLEN WE SLAPEN ALS EEN MARMOT.

IL VINO È MOLTO MIGLIORE DELL'ACQUA

MOLTO, MOLTO!

ALLE DUIVELS, WAT VOEREN JULLIE HIER UIT, IN MIJN BED?
DIE EERST KOMT, DIE EERST MAALT!

WAT? JULLIE EERST? EN IK WOON HIER AL 10 JAAR!

MAAK DAT JE WEGKOMT! METEEN!
DAT IS HET VEILIGSTE!

WE KUNNEN TOCH NIET ONDER DE BLOTE HEMEL SLAPEN!

KOM MEE HIERHEEN. WE NEMEN ZO MAAR ONZE INTREK IN DE EERSTE DE BESTE STAL!

STILLETJES NAAR BINNEN!

IN DEZE HOOIMUT ZULLEN WE WEL EEN NESTJE MAKEN!

IN DE VROEGTE:
WAT IS DAT?

HIJ ZAL DOODGAAN ALS IK HEM NIET WEGBRENG!

DROMMELS! HIJ WORDT HOE LANGER HOE ZWAARDER!

VALT HET ZO ZWAAR MIJ TE DIENEN?

O, NEE, HEER, VOOR U IS NIETS MIJ TE VEEL! INTEGENDEEL GEEF MIJ...

NOG MEER, NOG VEEL MEER!
?

WEL, WAT BEZIELT JOU?

OCH, VERGEEF ME! HET WAS MAAR EEN DROOM. MAAR NU MOESTEN WE MAAR LIEVER WEGGAAN! ZE KONDEN ONS PAKKEN.

ZACHTJES, IK HOOR IEMAND!

LOOP VLAK LANGS DE MUUR, IK REKEN WEL AF.

WAT HEB JE BIJ MIJ GESTOLEN?

TWEE KOEIEN MAAR... EN OOK NOG EEN GOEIE NACHT.
BEDANKT!

NA EEN MAAND REGEN... OCH NEE... REIZEN... KOMT HET GROEPJE IN ROME.

Hoekje voor SNUFFELAARS

DE KAMEEL *Het schip der woestijn*

ER ZIJN KAMELEN MET 2 BULTEN (CENTRUM VAN AZIË) EN MET 1 BULT, DE DROMEDARIS (ARABIË, SYRIË, PERZIË, NOORD AFRIKA)... DE KAMEEL, IS EEN ZOOGDIER EN HELEMAAL NIET BEVALLIG!... HIJ HEEFT DE HALS VAN EEN GIRAFFE... DE KOP VAN EEN LAMA... DE STAART VAN EEN KOE...

IN TURKESTAN KAN HET DIER, AAN DE SCHOFT GEMETEN, 2,50 M. HOOG ZIJN...

DE KAMEEL SCHOPT NET ZO ACHTERUIT ALS DE KOEIEN NAMELIJK MET EEN POOT!...

ZIJN LAST KAN TOT 500 KG. BEDRAGEN...

ALS HIJ KNIELT BUIGT HIJ ZIJN ACHTERSTE POTEN IN DRIEËN.

ZIJN SNELHEID EN UITHOUDINGSVERMOGEN ZIJN SPREEKWOORDELIJK GEWORDEN... IN 24 UUR KAN HIJ 150 KILOMETER AFLEGGEN MET ALS VOEDSEL EEN HANDVOL GRAAN EN ENKELE DADELS... HIJ KAN ENKELE DAGEN ZONDER DRINKEN BLIJVEN!...

ALLEEN DE STRUISVOGEL IS VLUGGER DAN HIJ!...

WAT LEVERT DE KAMEEL ONS?...

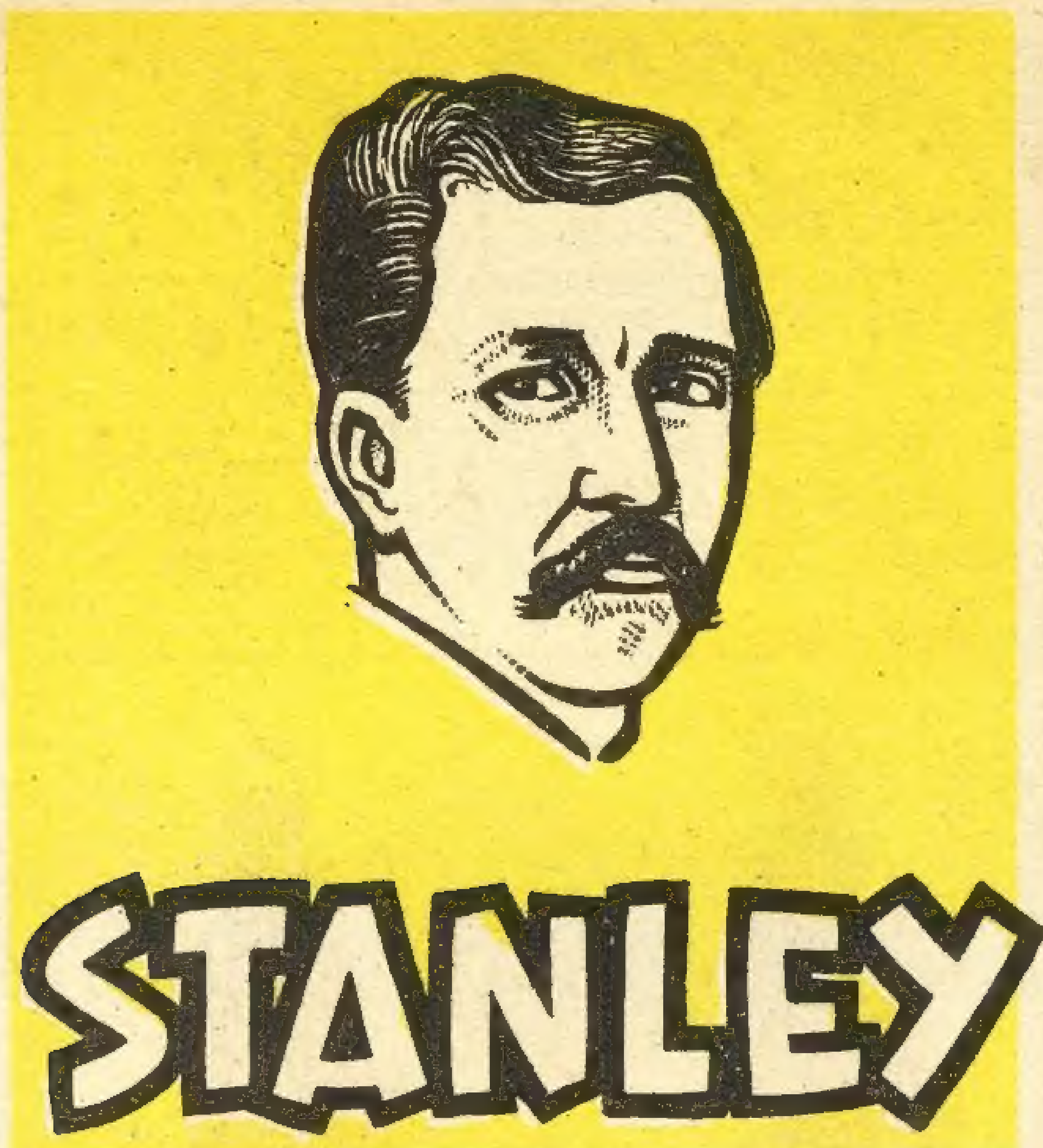
- MELK (VAN HET WIJFJE) DIE BETER BEWAARD KAN WORDEN DAN DIE VAN DE KOE.
- HAAR DAT GEBRUIKT WORDT OM ER KLEDINGSTOFFEN VAN TE MAKEN.
- MEST DIE DOOR DE ARABIEREN ALS BRANDSTOF WORDT GEBRUIKT...

DE KAMEEL HOUDT VAN MUZIEK... DE ARABIEREN SLAGEN ER IN DOOR IN HUN NABIJHEID TE ZINGEN HEN DE GROOTSTE AFSTANDEN TE LATEN AFLEGGEN...

OPGEPAST VOOR "ZEEZIEKTE" ALS HIJ LOOPT!... HIJ SLINGERT ZIJN PASSAGIER ALS EEN SCHIP IN ALLE RICHTINGEN... WANT HIJ HEFT ZIJN ACHTERSTE POOT 1/4 SECONDE VROEGER OP DAN ZIJN VOORSTE!

E. Paape

028

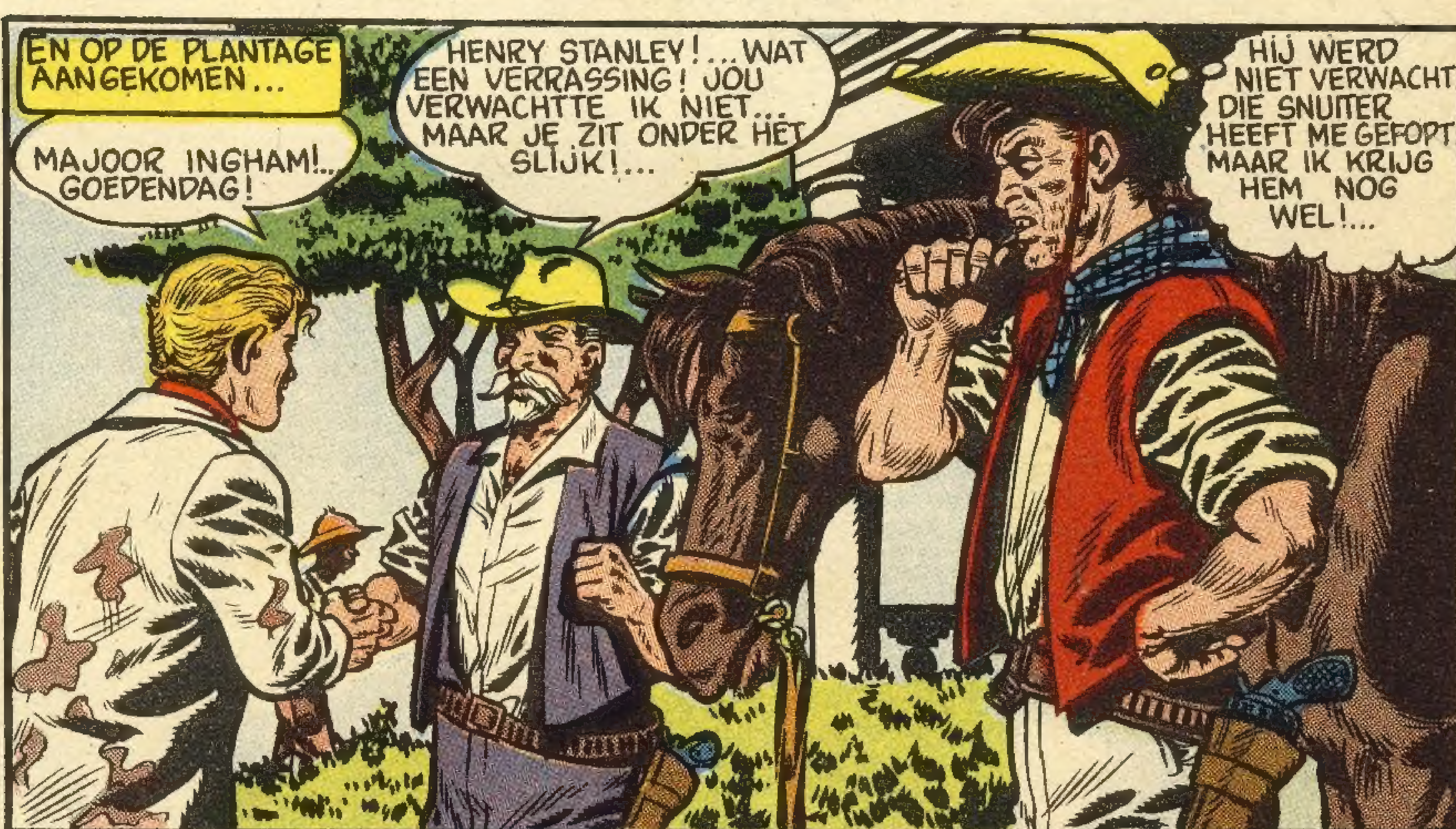

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.